

Revista Liceului Teoretic „Ion Neculce”
Târgu Frumos



Numărul 3
Decembrie 2019

Cuprins

Cuvinte aruncate	3
Despre frumusețea anilor de liceu	4
Din provocările vieții de licean	6
Timpul – o resursă de valoare	7
Începutul anului școlar 2019-2020, crepusculul unei noi istorii a Liceului Teoretic „Ion Neculce”	8
FILIT la Târgu Frumos – o nouă filă de preț scrisă în cronicile liceului nostru	10
Bibliovacanța: voluntariatul, o experiență de valoare.....	12
Pe urmele lui Sadoveanu... ..	14
O metodă simplă de învățare și perfecționare a limbii engleze.....	15
EUROSCOLA – povestea unui proiect de succes	16
„Monografia orașului Târgu Frumos” sau despre... cum oamenii fac istorie	18
Dumitru Boghian sau ... arheologia unui succes	20
Parlamentul European - responsabilitate, inteligență, integritate și bunăvoință față de oameni	23
Timpul.....	24
Poezii.....	25
„Istoria fără manual”, un proiect emblematic al liceului nostru, aflat la a X-a ediție	26
Ziua Armatei Române	27
Parlamentul Tinerilor	28
Educație – Muzică – Cultură. Tendințe și orientări educaționale contemporane.....	30
Muzica – aripi de gând și de suflet	32
O poveste de putere.....	33
Cum se creează un vis de succes	34
Traficul de ființe umane	36
„Toți pentru unul și unul pentru toți!”	38

Cuvinte aruncate ...

*Prof. dr. Sergiu-Constantin Enea
Directorul Liceului Teoretic „Ion Neculce” Târgu Frumos*

Nici acum când aștern aceste gânduri pe hârtie nu știu dacă ele vi se adresează, ci mai degrabă aș spune că nu se adresează nimănui. Despre ce gânduri doresc să scriu aici? Despre ce înseamnă să fii profesor în acești ani, în liceul nostru sau oriunde, de ce mai trebuie să avem o revistă școlară, de ce ...

În era tehnologiei, când accesul la informație este atât de facil, când agresiunea mass-mediei și impactul tehnologiei asupra noastră apasă așa de greu, oare mai avem nevoie de cineva care să ne ghideze? Ce mai trebuie să facă un profesor în condițiile în care avem parte de un astfel de asalt? Desigur, suntem contemporanii globalizării și nu ne putem opune, dar va trebui să ne adaptăm și asta, cât mai repede. Să mai spun și că, treptat, în viziunea mea, profesorii se transformă în acei



pedagogi, în sensul de paznici ai unui cămin de elevi dintr-o epocă demult apusă, în care trebuie să ținem ocupați niște copii un număr de ore, cât mai mare, un timp în care părinții sunt ocupați? Sentimentul meu este că tot mai mult educația se transformă într-o Cenușăreasă, că ocupă un ultim loc în preocupările tuturor.

Pe lângă canibalismul mediatic de care educația are parte, constat și un canibalism intern. Fără a înțelege motivele acestei concurențe sterile, văd doar, cu tristețe, că de multe ori elevul lipsește din preocupările noastre principale de dascăli, devenind unelte prin care sunt reglate anumite dispute inutile.

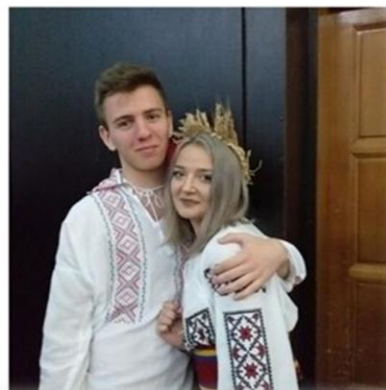
Și totuși, de ce merită să ne unim eforturile pentru a realiza o revistă școlară? Simplu răspunsul, dar deloc ușor de realizat produsul. Credem că o revistă școlară poate fi o rampă de lansare pentru manifestarea creativității, a talentelor artistice și literare ale elevilor noștri, încurajarea exprimării viziunii personale și, totodată, un prilej de recunoaștere a valorii lor de către colegi, în domeniile care îi pasionează și în care reușesc sau își doresc să obțină performanțe. Înțeleg că modalitățile de manifestare sunt numeroase în prezent, cu platforme de social-media disponibile gratuit, dar, probabil, frica de reacții negative paralizează posibilele încercări. Nu trebuie deloc neglijat acest aspect, așa încât ne încurajăm elevii să se manifeste liber în paginile acestea.

Dragilor, fiți liberi, discerneți, decideți.

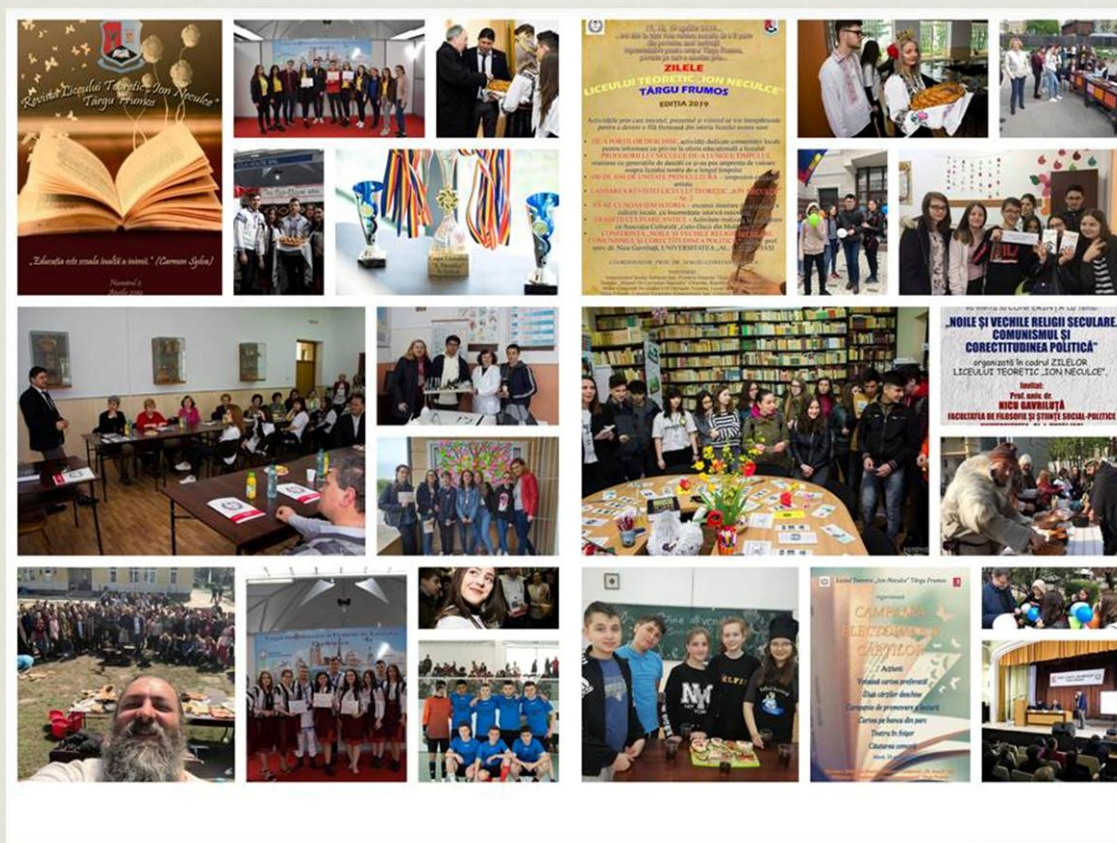
Despre frumusețea anilor de liceu

Ana-Maria David
Clasa a XII-a E2

Scriu cu emoție și totodată cu bucurie în suflet aceste cuvinte. Gândul că elevii liceului nostru scriu iarăși pagini de istorie mă face să realizez că toate proiectele și munca depusă anul anterior, în calitate de Președinte al Consiliului Școlar al Elevilor, alături de cadrele didactice ale Liceului Teoretic „Ion Neculce” și domnii directori, nu au fost în zadar. Îmi doresc ca această revistă să fie una longevivă, deoarece gândurile elevilor din acest liceu merită să fie auzite. Atâtea talente și valori merită promovate și văzute în toată splendoarea lor!...



Pentru mine clasa a XI-a a însemnat anul în care mi-am hotărât cariera, prin simplul fapt că, m-am implicat periodic în diversele activități extrașcolare ale liceului. Am reușit astfel să îmi lărgesc orizonturile și să mă descopăr pe mine ca persoană, o persoană despre care nu știam mare lucru până anul trecut. Fiind ultimul meu an în acest liceu, mă gândesc cu tristețe la faptul că peste câteva luni voi spune că „Am învățat cândva aici”, dar, totodată, cu bucurie și mândrie, deoarece am descoperit oameni frumoși, implicați, un colectiv cald și un loc unde te poți dezvolta și crește, în cel mai frumos mod posibil.



Celor care sunt la început de drum în acest liceu, le doresc să se bucure de timpul rămas, să-l prețuiască și să-l valorifice așa cum pot ei mai bine. Veți descoperi că frumusețea vieții de licean nu constă numai în pauzele petrecute cu prietenii ori colegii, sau orele de curs, ci și în activitățile desfășurate în care vă puteți implica. Sper să fiți cât mai dornici de implicare și să răspundeți pozitiv la orice propunere sau oportunitate.

Celor care urmează să părăsească în scurt timp acest liceu le urez succes în drumul pe care doresc să-l urmeze și sper că și-au lăsat amprenta pe cel puțin o pagină din istoria liceului în ultimii patru ani.

Le urez succes tuturor elevilor și îi felicit pe toți cei care au avut curajul să așeze pe paginile acestei reviste câteva din gândurile lor!

Din provocările vieții de licean

Lavinia Asăvoaie
Președinte al Consiliului Școlar al Elevilor LTIN
Clasa a X-a D

Am ales să îmbrățișez cu drag o nouă oportunitate a implicării... Am ales să reprezint responsabilitatea și colaborarea. Dacă până la aflarea rezultatului alegerilor, mă treceau zeci de emoții, zi de zi, astăzi emoțiile apar doar în momentele cu impact puternic. Deși, pot spune că mandatul meu se află la început, planurile pentru acest an sunt multe și așteaptă să fie puse în aplicare. Primind des întrebarea „Cu ce te alegi în afară de stres?”, mă gândesc la faptul că mulți copii nu sunt dispuși să facă un lucru fără a primi ceva în schimb, fapt ce declanșează replica „tinerii din ziua de azi”. Astfel, sper să-mi pot convinge colegii să ia parte la toate activitățile pentru noi, pentru ei, din care poți avea doar de câștigat. Revenind la respectiva întrebare, mă aleg cu mine, o persoană mult mai evoluată, dobândind bonusurile necesare unei persoane care știe ce-și dorește. Desigur, mă aleg și cu stres, cu probleme, dar acestea sunt trecătoare. Acestea apar doar atunci când îți dorești să realizezi ceva cu adevărat. Am fost primită cu brațele deschise, cu încurajări și cu

multă susținere, dar nici răutățile nu au ezitat să apară. Dar cum ziceam, și acestea sunt ne semnificative, dacă știi ce repere vrei să atingi. Aș putea scrie despre planurile pe care le dețin împreună cu Biroul executiv al Consiliului Școlar al Elevilor și cu cei care răspund mereu pozitiv la propunerile noastre, domnii profesori și domnii directori. Însă, acestea nu au semnificație concretă până nu sunt puse în aplicare. Am primit cu multă deschidere, dorințele unor elevi în rândul proiectelor, iar ele sunt un impact de la care vrem să pornim. Întrucât drepturile elevilor sunt respectate în această instituție, este un avantaj pentru timpul acordat colaborării, mai multor activități și proiecte. Cu siguranță voi avea mult mai multe de spus la sfârșitul acestei călătorii, după ce voi atinge toate punctele marcate pe această hartă și după ce voi colora punctele cardinale țintite. Vă mulțumesc pentru răspunsul la dorința mea de a vă reprezenta și la încrederea pe care mi-ați acordat-o!



Timpul – o resursă de valoare

Prof. Paula-Livia Vorniceanu

Prin noul număr al revistei dorim să vă antrenăm într-o călătorie a descoperirii unor instantanee din viața de licean de la Neculce și ne propunem să abordăm o temă deschisă multor interpretări, cea a timpului, în special a modului în care utilizăm această resursă pentru a crea ceva frumos în povestea pe care o scriu elevii noștri prin tot ceea ce fac și vor să îndeplinească mai departe.

Perioada aceasta din viața voastră se împarte în ani școlari și iată-ne în miezul unui nou segment temporal, în iureșul provocărilor de zi cu zi, al formalităților, prin care parcurgeți o nouă etapă de școlaritate, și al străduințelor noastre comune de a ieși din tipare rigide, de a asculta vocea voastră, de a răspunde așteptărilor voastre în planul de identificare a ceea ce face unică identitatea voastră, a chemării voastre în anii ce vă așteaptă după terminarea studiilor.

Un nou an, cu regenerarea forțelor, un nou entuziasm de a aduce un plus pe lista de așteptări a elevilor, noi proiecte, noi realizări, dar și, probabil, noi dificultăți, obstacole, greșeli, îndoieli și eșecuri. Însă, în tot acest tablou complex, o constantă a rămas: curajul de a merge mai departe, cu credința că toate eforturile vor fi fructificate și vor conduce la învățarea unor noi lecții de viață.

Vă dorim lectură plăcută și vă invităm să scrieți noi pagini în timpul care urmează să răsară înaintea pașilor voștri!



Începutul anului școlar 2019-2020, crepusculul unei noi istorii a Liceului Teoretic „Ion Neculce”

prof. Paula-Livia Vorniceanu

Liceul Teoretic „Ion Neculce” din Târgu Frumos și-a deschis larg porțile elevilor în prima zi de școală, având ca invitați, la festivitatea de deschidere a anului școlar 2019-2020, reprezentanți ai Inspectoratului Școlar Județean Iași, precum și oficialități locale și centrale.

Festivitatea s-a desfășurat sub semnul istoriei, transformându-se într-un prilej de a onora etapele de evoluție ale instituției, precum și tradiția învățământului în orașul Târgu Frumos, cu omagierea numelor unor oameni importanți de cultură sau care au îndrăgit educația și care și-au intersectat biografia cu aceste locuri: Ion Neculce, Garabet Ibrăileanu, Petru Poni, Ion Creangă, Ecaterina Stârcea, repere valorice și sursă de inspirație pentru tinerii liceeni, așa cum a remarcat foarte inspirat elevul Cosmin Bălan ce a interpretat în mod strălucit rolul unui autentic urmaș al cronicarului Neculce. Evenimentul a fost marcat și de două momente artistice: un minispectacol de pantomimă, cu o invitație la generozitate și altruism, și un dans folcloric. Elevii și părinții prezenți în Sala de sport a liceului, unde a avut loc evenimentul, au ascultat mesajele de încurajare și apreciere pentru realizările din anul școlar anterior, spre final, domnul director al liceului, prof. dr. Sergiu-Constantin Enea, lansând elevilor îndemnul la muncă asiduă, asumarea responsabilității pentru propriul viitor, perseverență în a păstra curajul pentru îndeplinirea visurilor, în pofida tuturor obstacolelor.



decembrie 2019

În rândurile ce urmează, vă invităm să vă delectați cu discursul urmașului lui Neculce, interpretat de Cosmin Bălan, în spiritul unor veritabile timpuri istorice:

Mult prețuiți priiatini, cinstiți oaspeți de seamă,

Bucurie am să propovăduiesc o carte reînsuflețită din hirea adâncă a înțeleptului nostru cronicar, Ion Neculce, scrisă pentru voi, tinerimea vremurilor pe care amu le trăim, în astă zi de sărbătoare, anul 2019, în luna lui Răpciune, ziua a noua.

Am fost agiuns acum la un nou an de dăscălie și s-a fost năvălit în sufletu-mi nădejdea în voi, dragi priiatini, că o să împodobim toți deolaltă pomul cunoașterii cu doldora de noi roade, care de care mai frumoase, mai bogate și mai de soi.

Vă scriu bucuros de umbra istoriei care se lasă peste tăt în aist lăcaș vrednic de înaintașii săi, dintr-un Târg Frumos, așezat pe mândre plaiuri moldovinești, cu o vrâstă îndelungată de 570 de ani, cum scrie o danie de la anul de la Facerea Lumii 6956, adicătelea 1448 de la Hristos, luna lui Brumărel, ziua 5. Semeață așezare care tăinuiește pe pământurile sale zestrea străbunilor noștri din cele mai îndepărtate vremuri ale Evropei -

podoabe ale culturii moldovenești, care la iveală s-au ieșit de către iubitorii istoriei neamului, care șterg colbul de pe cronicile bătrâne și ne îndeamnă să învățăm din pildele trecutului.

Și cum „istoriile cele mai vechi le știu istoricii, că le au scrise, iar nu audzite”, o samă de cuvinte vreau să mai rostesc și diaspre începuturile școalilor din aist târg frumos, cu o îmbelșugată tradiție a învățaturii. Zorii școlii în aiste locuri s-au fost scrise în luna lui Cărintar de la anul 1832. Anul 1841 se îmbogățește cu șasesprezece învățăcei și un dascăl inimos, așa cum scriu cronicile vremii.

Mai târziu, din bunătatea și dragostea mare a Ecaterinei Stârcea pentru oamenii vrednici de aici, la anul 1894, s-a fost înălțată școala aiasta în care au învățat carte generații de-a rândul până în prezent.

Socotesc eu cu firea mea că anul de dăscălie 2019 – 2020 ieste cu dedinsu un nou prilej să ne cinstim înaintașii și să ne împodobim cunoașterea cu feliuri de feliuri de noi învățături și proiecte, care să dureze peste vremi și de acum încolo.

Cu iubire pentru pământul pe care s-a născut și a trăit și cronicarul Ion Neculce, vă îndemn să știți înțelepți, blânzi și calzi la suflet și cu dragoste de carte! Să purcedem cu nădejde în tainele cărților, comori veșnice de înțălipciune, căci... „Paza bună trece primejdia rea.”

„Deci, fraților cititorilor, cu cât vă veți îndemna a citi mai mult, cu atâta veți știa a vă feri de primejdii și veți fi mai învățați a da răspunsuri la sfaturi ori de taină, ori de oștire, ori de voroave, la domni și noroade de cinste!” (Ion Neculce)



FILIT la Târgu Frumos – o nouă filă de preț scrisă în cronicile Liceului Teoretic „Ion Neculce” Târgu Frumos

Lavinia Asăvoaie
Clasa a X-a D

Elevii Liceului Teoretic „Ion Neculce” din Târgu Frumos s-au alăturat celei de-a VII-a ediții a Festivalului Internațional de Literatură și Traducere din Iași în perioada 2-6 octombrie 2019, organizat de Muzeul Național al Literaturii Române, în parteneriat cu Inspectoratul Școlar Județean Iași, în cadrul proiectului „FILIT în școala ieșeană”.

O experiență culturală memorabilă pentru liceeni, care a devenit acel tip de întâlnire ca un punct de referință pe harta biografică a fiecăruia dintre participanți, a constituit-o activitatea „Scriitori în școli”, care i-a implicat pe neculcieni într-un dialog stimulat cu două personalități literare, de o valoare incontestabilă, scriitoarele Doina Ruști și Diana Bădica.



Vineri, 4 octombrie, la Sala de Festivități a Liceului Teoretic „Ion Neculce” Târgu Frumos, coordonatorii proiectului și moderatori ai evenimentului, prof. dr. Sergiu-Constantin Enea, directorul liceului, și prof. Corina-Diana Alexa-Angheluș, împreună cu scriitorul Valentin Talpalaru, au creat un liant între tineri și personalitățile invitate, cu scopul de a oferi noi perspective de evoluție și de lectură a literaturii contemporane.

Întâlnirea literară s-a desfășurat sub semnul istoriei, atât de prezentă în filele cărților scriitoarelor, prin călătoriile în timp create prin arta scrisului, care îi poartă pe

cititori în universul emoțiilor și al gândirii umanității, specific diferitor perioade, mai mult sau mai puțin îndepărtate de prezent. Astfel, vizitarea Muzeului de Istorie-Arheologie și Etnografie „Mihai Constantin”, un moment important al întâlnirii, a inspirat pe toți participanții să devină autorul colectiv al unei pagini de preț a cronicii liceului, care a devenit testimonialul a două ore în care timpul a dobândit valoarea celor mai frumoase și profunde gânduri și experiențe ce conturează existența umană, prin răspunsurile la întrebările liceenilor și poveștile scriitoarelor Doina Ruști și Diana Bădica.

Pe parcursul întregii durate a festivalului, tinerii s-au implicat în proiectul de promovare a culturii „#feelLTIN la FILIT”, prin care acțiunile lor de încurajare a lecturii și a participării la viața culturală au avut un impact semnificativ asupra comunității locale.

Porțile literaturii s-au deschis și sufletele noastre au fost îmbrățișate de povestea de viață, artă și iubire. Cu ocazia organizării FILIT-ului în Liceul Teoretic „Ion Neculce”, pe 4 octombrie, când ne-am întâlnit cu toții, indiferent de clasă sau profiluri, pentru a ne hrăni curiozitatea legată de viețile și operele celor două scriitoare, Diana Bădica și Doina Ruști.

Evenimentul a fost o premieră, întrebările noastre numeroase și timpul prea limitat. Cu cât acesta trecea mai repede, curiozitățile noastre creșteau și începeam să descoasem cariera și trecutul amândurora.

Cei care și-au manifestat dorința de a parcurge operele invitatelor noastre, au descoperit harul evident al acestora (Ana Anghel).

Iuliana Moraru, elevă la filologie, ne-a împărtășit bucuria ei de a afla povestea din spatele procesului de creare al romanului "Zogru", scris de Doina Ruști.

Astfel, Daria Vîrgă ne mărturisește că, în timpul alocat acestei activități, „ne-am deconectat de lumina din afara sălii de clasă și am descoperit frumoasa viață a unor scriitori, ce se eliberează pe pagini, de toate problemele trăite.”

Liviu a reușit să se detașeze de la realitate în care nu se afla doar el, cu și toți ceilalți, în lumea perfectă, o lume a reușitei și a succesului.

„Am avut parte de întrepătrundere în inima versurilor și a prozei, într-o atmosferă dominată de pasiune, emoție, povești de viață și sfaturi pentru noi, căutători pe harta literaturii”, afirmă Lavinia Asăvoaie.

Cuprinzând toată emblema de pe 4 octombrie, Măriucăi Voicu i-a răbufnit sufletul de durere și ochii de lacrimi, atunci când Doina Ruști și-a împărtășit experiența personală, plină de suferință după moartea mamei sale, reușind să evadeze din granițele suferinței prin scris. De asemenea, o întâmplare a Dianei Bădica i-a atins inima cuprinzând-o emoțiile, când și-a împrăștiat sufletul pe hârtie, ca și cum era purtată de reperatele acelei povești. Totuși, au fost de ajuns cele două ore, pentru învăța un lucru cert, cel că „a judeca” nu este demn de noi, întrucât „comportamentul unei persoane nu ne afișează și povestea din spatele respectivei”, ne afirmă Magdalena Matei.

Cu drag, aș dori să spun că acest proiect care a implicat liceul nostru într-un festival de o asemenea amploare a generat o imensă dorință interioară de a căuta și descoperi în noi ceea ce avem mai de preț pentru a dăruia bucurie celor din jurul nostru, într-o atmosferă deschisă a sufletelor, așa cum a fost cea din cadrul întâlnirii cu scriitoarele Doina Ruști și Diana Bădica.

Așa se continuă povestea scrisă, povestită și repovestită de noi, noile generații care pășim în universul cronicarului Ion Neculce...

Bibliovacanța: voluntariatul, o experiență de valoare

Iuliana Moraru
Clasa a XI-a DI

Vara ne-a zâmbit pentru ultima dată și-n drumul ei a transformat în amintire cele două luni petrecute ca voluntar în cadrul Bibliotecii Orașenești „Universul cunoașterii” din Târgu Frumos.

Am însumat trei veri de când sunt voluntar al cărților și n-am găsit în nicio lectură, nici acum o explicație a timpului care vrea să treacă atât de repede. Tocmai s-a terminat ediția a X-a a proiectului numit BIBLIOvacanța, la care au fost înscriși aproximativ 100 de copii și care a fost, cu siguranță, o ediție dusă pe cea mai înaltă culme. Mă bucur nespus de mult că mi-am putut petrece încă o vară printre copii ajutându-i, dar și distrându-mă alături de ei, căci cu franchețe trebuie să recunosc, acesta este cel mai important lucru pe care îl poți învăța de la cei mici: să te bucuri de frumusețea fiecărui moment și să faci ca fiecare clipă să se transforme într-o amintire demnă de amintit.

Datorită tuturor copiilor care au trecut pragul bibliotecii în această vară pentru a participa la diversele ateliere, noi, voluntarii, dar și bibliotecarii am (re)învățat să râdem, am dat glas, încă o dată, copilului din sufletele noastre. Pe parcursul unei săptămâni, între pereții încărcăți de cultură ai bibliotecii, se desfășoară diferite activități, ce au ca beneficiari copii și tineri. Nu-i așa că v-am stârnit curiozitatea și vreți să vă dezvăluim ritualul unei săptămâni?!...Ei bine, trebuie să știți că un voluntar își începe luna cu un club de scrabble, joc ce face ca roțițele de la mansardă să se învârtă ager, fiind mereu în căutare de cuvinte ce trebuie formate din cele 7 litere alese aleatoriu și potrivite ulterior pe tabla de joc.

Marțea este zi de lucru manual, de dexteritate și creativitate, căci doamna Boghian Dumitriana își rupe o bucățică din

timpul său pentru a face voluntariat la bibliotecă unde îi învață pe copii noi tehnici de origami (artă orientală de împăturire a hârtiei). Cu ajutorul acestei tehnici am realizat



zambile, nuferi, crini ... Dacă vrei să te inițiezi în studierea plantelor medicinale, întrebuințările lor și să afli taina servirii ceaiului, ești invitat să o asculți pe doamna la lecția de minibio.

decembrie 2019

Trecând în etapa voluntar – cercetaș, am avut ocazia de a afla de la doamnele bibliotecare, în amănunt, ce înseamnă munca de bibliotecar, care la suprafață poate să pară ușoară (vine un cititor, îi împrumuți o carte și gata), dar dacă sapi mai adânc, descoperi că această muncă înseamnă să ții minte așezarea cărților la raft, cotele după care acestea sunt dispuse, ordinea în care trebuie aranjate fișele cititorilor și multe alte lucruri de acest fel. Și astfel a mai trecut o vară, ale cărei săptămâni au fost umplute făcând ceva util, ceva frumos, alături de oameni minunați și într-un loc care, cel puțin pentru mine, este ca o a doua casă.



Acum nu îmi rămâne decât să mă concentrez pe anul școlar ce urmează să înceapă în curând, de asemenea, să contribuie cu tot ce pot la concursul Euroscola și să mă bucur la gândul că la vară urmează BIBLIOvacanța 2020.

Pe urmele lui Sadoveanu...

*Iuliana Moraru
Clasa a XI-a D1*

Ca în fiecare toamnă, începutul lui Brumar aduce și în acest an, în palmaresul liceului nostru, Premiul III, obținut la cea de-a XXII-a ediția a concursului „Lecturi sadoveniene”. Acesta a fost dedicat marelui prozator sub al cărui auspiciu stă numele școlii organizatoare, Colegiul Național „Mihail Sadoveanu” din municipiul Pașcani. Luni, 4 noiembrie 2019, echipajul format din elevele Moraru Iuliana (clasa a XI-a) și Asăvoaie Lavinia (clasa a X-a), coordonat de doamnele profesor Alexa-Angheluș Corina și Sîncu Adina Elena, au participat, alături de celelalte nouă echipaje la această frumoasă activitate. Opera selectată pentru acest an a fost „Locul unde nu s-a întâmplat nimic”, a cărei verificare a lecturii a selectat și elevele noastre.

Dacă titlul romanului sadovenian dă impresia că regiunea-mamă, Moldova, este locul unde nu s-a întâmplat nimic, la astfel de competiții dedicate lecturii fiecare zi este o sărbătoare, fiecare operă devine o provocare, o încântare, fiecare activitate școlară sau extrașcolară o întâmplare ce aduce plus valoare pentru noi, elevii, care pășim de fiecare dată cu emoție în lumea cititului, pentru profesori și pentru întreaga comunitate.



O metodă simplă de învățare și perfecționare a limbii engleze

Prof. Roxana Rusu

Se știe că limba engleză a devenit un lucru necesar pentru fiecare dintre noi și adesea a fost denumită limba lumii pentru că este o limbă străină foarte vorbită și folosită.

Există multe modalități prin care putem învăța sau îmbunătăți cunoștințele de limba engleză, unele chiar plăcute și accesibile. Unele din cele mai cunoscute metode sunt comunicarea cu un vorbitor nativ, vizionarea de filme/documentare cu sau fără subtitrare în limba engleză, citirea unor cărți sau articole în limba engleză, etc.

Dar să citești într-o altă limbă poate fi epuizant și de multe ori nici timpul nu prea ne permite o astfel de activitate. O metodă eficientă și mai puțin solicitantă de „a citi” o carte vine în forma cărților audio – audiobooks.

Cărțile audio sunt înregistrări ale cărților obișnuite și reprezintă o modalitate excelentă de a învăța gramatică, vocabular și de a ne îmbunătăți pronunția în limba engleză, ne oferă exemple excelente de intonație autentică și de un limbaj natural, mult mai frecvent în conversațiile zilnice ajutându-ne să ne exprimăm mai natural și colocvial.

Aceste cărți audio se găsesc în format CD-ROM pe care le putem achiziționa din librării, biblioteci sau le putem descărca online pe telefon sau pe alt dispozitiv compatibil. De asemenea tehnologia de astăzi ne permite să accesăm multe resurse care oferă versiuni complet gratuite de cărți audio. Există cărți audio care acoperă literatura clasică și textul academic contemporan, există și cărți audio de ficțiune și non-ficțiune care pot oferi o perspectivă asupra lumii în care trăim și asupra culturii mondiale moderne.

E greu să alocăm timp propriu-zis pentru citit, cum deja am menționat, iar cărțile audio au avantajul de a putea fi ascultate dimineața când mergem la lucru sau la școală, seara, în drumul spre casă, dar și când facem curățenie prin casă, când alergăm sau facem alte activități. Ascultarea cărților audio ne inspiră adesea să devenim interesați de textele și cărțile originale.

Ceea ce funcționează pentru mulți este să ascuți și să citești în același timp. Ar fi foarte util găsirea unei versiuni tipărite a cărților audio pe care le ascultăm și, dacă nu înțelegem ceva, putem privi în carte pentru a ne ajuta să aflăm ce am ratat sau ce n-am înțeles.

Cărțile audio sunt grozave și dacă le îmbinăm cu alte activități, învățatul limbii engleze poate deveni ceva natural și plăcut.



EUROSCOLA – povestea unui proiect de succes

Prin proiectul „CREDE ÎN ȘANSA TA!”, am invitat elevii să se angajeze într-o călătorie de evoluție interioară, de descoperire a resurselor personale, de conștientizare a impactului pe care îl au propriile acțiuni în modelarea unui viitor de succes, atât în plan personal, cât și asupra celor de vârsta lor, prin forța de inspirație pe care o poate exercita fiecare prin exemplul personal de gândire și acțiune.



Echipa Euroscola LTIN a derulat două campanii de promovare a rolului educației și al învățării unei meserii.

OAMENI CARE FAC ISTORIE, o campanie care a pus accentul pe oameni, ca principali agenți ai schimbării, pe acele personalități care constituie un model autentic în cadrul unei comunități și care, prin puterea exemplului personal, inspiră și pe semenii lor să adopte o viziune pozitivă și constructivă asupra planului de viață individual și să acționeze, în consecință, spre binele propriu, precum și pentru cel al grupului din care fac parte. Este vorba despre acei oameni care dăruiesc din cunoașterea și experiența lor și care au realizări cu adevărat importante, în beneficiul unei întregi comunități, oameni care scriu istorie, prin modelul de acțiune pe care îl oferă, schimbarea pozitivă pe care o aduc în societate, prin faptele lor, care chiar contează în evoluția noastră, a tuturor, oameni cu un parcurs demn și frumos în viață prin educație și învățură și practicarea unei meserii sau profesii.

Cea de-a doua campanie, **CREDEM ÎN OAMENI. CREDEM ÎN EDUCAȚIE**, s-a axat pe creșterea gradului de conștientizare a elevilor cu privire la rolul educației și formării profesionale în atingerea potențialului fiecărui cetățean, precum și asigurarea prosperității economice durabile.

Pe întreaga durată a proiectului, echipa a informat publicul cu privire la rolul educației și al învățării unei meserii, sub inspirația a ceea ce au descoperit pas cu pas în povestea de succes a istoricului și arheologului Dumitru Boghian, conferențiar dr. universitar, personalitate de marcă a orașului Târgu Frumos, care și-a dedicat comunității munca sa de cercetare, extinsă pe parcursul întregii cariere profesionale, prin care a valorificat trecutul istoric al locului, conturându-i o binemeritată identitate culturală europeană.

Educația este o valoare fundamentală a echipei Euroscola LTIN, iar acțiunile realizate au adus o contribuție importantă în evoluția colegilor de generație. Astfel, elevii, promotori ai incluziunii sociale și ai echității șanselor, adepți ai diversității și egalității, și-au propus să stimuleze dezvoltarea competențelor sociale, civice și interculturale ale covârșnicilor lor, prin cele 52 de activități realizate în cadrul celor două campanii amintite. Prin intermediul acestor activități, elevii au avut ocazia să interacționeze cu oameni cu povești de succes, de diferite vârste, de la adolescență până la perioada consacrării profesionale, scriitori, istorici, doctoranzi, tineri laureați ai diferitor concursuri literare, campioni sportivi, reprezentanți ai societății civile, promotori ai valorilor europene, etc., numărul invitațiilor la evenimentele organizate de echipa Euroscola LTIN ridicându-se la peste 40, cu toții oferind elevilor noștri oportunitatea învățării experiențiale, prin puterea exemplului și a împărtășirii cunoașterii rezultate din procesul de educație și formare continuă.

Pe data de 5 octombrie, Ziua Mondială a Educației, elevii, împreună cu profesorii îndrumători, au organizat Conferința „Educația schimbă vieți”, unde a fost invitată echipa Dumitru Boghian și Sergiu-Constantin Enea, împreună cu alte personalități relevante pentru obiectivele proiectului, lector univ. dr. Bogdan-Constantin Neculau de la Universitatea „Al. I. Cuza” Iași, prof. Maria Rados, inspector școlar la Inspectoratul Școlar Județean Iași, Ioana Pruteanu, consilier de comunicare Europe Direct Iași.

Evenimentul a constituit un reper educațional important ce a confirmat consolidarea parte-neriatului școală-comunitate, prin participarea a peste 150 de elevi, cadre didactice, parteneri educaționali, autorități locale. Invitații

au conferențiat despre repere cronologice importante ale educației în Târgu Frumos, integrând aspecte ale evoluției Liceului Teoretic „Ion Neculce” din Târgu Frumos de la înființare până în prezent, rolul educației permanente și al mentorilor în dobândirea autorității sociale și profesionale, cu abordarea diferitor teme de actualitate și de interes pentru elevi, privind deciziile lor de viitor, fenomenul învățării după învățare, respectiv aspecte referitoare la educație în procesul de formare continuă, școala secolului XXI, cu evidențierea rolului profesorului în era digitală, precum și despre oportunități educaționale pentru tineri. În ansamblu, conferința „Educația schimbă vieți” a fost o oportunitate de care au beneficiat elevii și reprezentanții comunității locale prin oferirea unei pluriperspectivități asupra educației și totodată un prilej de diseminare a rezultatelor și impactului proiectului cu care Liceul Teoretic „Ion Neculce” s-a înscris la Concursul Național Euroscola, aflat la a XII-a ediție a sa.

În concluzie, mesajul pe care îl transmite Uniunea Europeană este mesajul cetățeniei active, al faptului că fiecare dintre noi poate fi un agent al schimbării, este un îndemn la acțiune, la a aduce contribuția personală la bunăstarea comunității, îndemn la care a aderat echipa Euroscola a Liceului Teoretic „Ion Neculce” din Târgu Frumos, prin inițierea proiectului „Crede în șansa ta”, cu cele două campanii ale sale „Oameni care fac istorie” și „Credem în oameni. Credem în educație”, un proiect de împuternicire a 24 de tineri provenind dintr-un mediu socio-economic cu oportunități reduse, dar care au câștigat credința că visul unei lumi mai bune este posibil prin forța de modelare a omului prin educație, prin credința că oamenii sunt cei care fac istorie, sunt autorii faptelor care contează, după exemplul modelelor lor de succes din proiect.

Echipa de proiect:

Anghel Ana Gabriela, clasa a X-a D, Asăvoaie-Moisii Lavinia, clasa a X-a D, Bechir Raluca Maria, clasa a X-a E1, Bosie Florin, clasa a IX-a F, Braharu Adina-Elena, clasa a X-a C, David Alexandra Maria, clasa a X-a C, Doleanu Ana-Maria, clasa a X-a C, Dorofte Denisa, clasa a X-a D, Grosu Andrei-Liviu, clasa a X-a C, Grosu Miruna-Elena, clasa a X-a E1, Luca Veronica, clasa a X-a C, Maftעי Ioan-Claudiu, clasa a X-a C, Marciuc Daniel-Yuri, clasa a X-a C, Moraru Iuliana, clasa a XI-a D1, Moșneaga Dragoș, clasa a XI-a A, Pricop Iuliana, clasa a IX-a C, Rîndașu Lavinia-Georgiana, clasa a IX-a F, Sandu Alexandra-Ioana, clasa a X-a C, Stavarache Teodor-Alexandru, clasa a IX-a C, Tărăpănel-Dău Ana, clasa a X-a C, Tucan Ioana-Bianca, clasa a X-a C, Țuțuianu Alexandra Andreea, clasa a X-a C, Vîrgă Daria-Ioana, clasa a X-a D, Zugravu Maria-Raluca, clasa a IX-a F.

Profesori coordonatori: Paula-Livia Vorniceanu, Larisa-Dana Zugravu, Sergiu-Constantin Enea, Ionela Mihăilescu, Traian Vasile

„Monografia orașului Târgu Frumos” sau despre... cum oamenii fac istorie

Echipa Euroscola LTIN

Asumându-ne rolul de arheologi ai succesului și sub inspirația spiritului infatigabil al muncii de cercetare pe care am observat-o la echipa pe care o formează domnii profesori Dumitru Boghian și Sergiu Enea, am mai avansat un pas spre un nou... izvor, scris de data aceasta, „Monografia orașului Târgu Frumos”, de la a cărei prime pagini răsfoite am avut impresia pășirii într-un muzeu virtual în care te însoțesc ecourile și imaginile unui trecut răsărit din cele mai îndepărtate vremuri, întipărite în idei și raționamente cu adevăr istoric, fundamentat în argumentele certitudinii pe care o dau roadele muncii arheologice, care dezvăluie multiplele etape de devenire ale prezentului oraș Târgu Frumos.



2018 a fost un an cu dublă semnificație pentru echipa de autori ai Monografiei. A fost, pe de o parte, anul aniversării a 570 de ani de atestare documentară a localității Târgu Frumos și a 50 de ani de reatestare a orașului Târgu Frumos, și, pe de altă parte, a fost anul în care autorii Dumitru Boghian, Sergiu-Constantin Enea și colaboratorii lor au oferit acestei așezări urbane rodul bogat al muncii lor, „Monografia orașului Târgu Frumos”, un univers scriptic, comprimat în cele 677 de

pagini ale cărții, care explorează impactul activităților antropice asupra arealului geografic abordat, dintr-o pluriperspectivă interdisciplinară, debutând cu configurarea geografică a locului și continuându-și firul narativ prin abundența de informații pe care le furnizează specificul cercetărilor științifice din domeniul istoriei și al științelor conexe acesteia, arheologie, paleografie, arhivistică, demografie istorică, statistică istorică, sigilografie și lista poate continua...

Lectura monografiei devine o cale de parcurgere a diferitor ere istorice din timpuri pe care cititorul cu greu și le poate închipui, dar care integrează entitatea orașului Târgu Frumos în istoria națională, dar și europeană, prin dovezi care atestă incontestabil existența umană în aceste locuri încă din Preistorie, Protoistorie, Antichitate, continuând cu perioada de etnogeneză a poporului român, și ascensionând alte importante etape de devenire istorică, de la atestarea documentară medievală din secolul al XV-lea și avansând până la viața locului după cel de-al doilea război mondial.

Apropiindu-ne de realitatea liceului nostru, ne produce bucurie să descoperim un istoric al tradiției învățământului la Târgu Frumos, ale cărui începuturi se leagă de „transformările către modernitate prin care trecea Principatul Moldovei, în prima jumătate a secolului al XIX-lea, mai ales după adoptarea Regulamentului organic în 1832.” (Boghian, Enea, Chelcu, Minea și colab., 2018, p. 412). Un merit recunoscut al cărții, în ansamblul ei, dar și în capitolul rezervat învățământului, este faptul că studiul nu reconstituie doar fapte și evenimente, ci reînsuflește spiritul timpurilor evocate, prin surprinderea mentalităților și stilului de viață al diferitelor perioade ilustrate. Astfel, regăsim fie un inventar al „obiectelor aflătoare în școala primară” (*ibidem*, p. 415), realizat la 4 ianuarie 1857 și redat în limbaj de

epocă, fie ne sunt expuse demersurile de înfrumusețare a arhitecturii peisagistice urbane de către institutorul Ion Verdeanu, care în anul 1859 adresează un document ministrului cultelor prin care demonstrează necesitatea transformării unui teren în grădină, schimbare care ar putea fi utilă „junimii române din oraș.” (*idem*). Un loc special în această reconstituire a tabloului educațional al locului îl constituie evocarea fondatoarei clădirii în care funcționează și astăzi liceul nostrum, clădire „construită între anii 1892-1894, din fondurile obținute din exploatarea pădurii Stroiști- Laiu, cedate în 1880 de **Ecaterina Stârcea** comunei urbane Târgu Frumos” (Boghian, Enea, Chelcu, Minea și colab., 2018, p. 419), oferindu-se, astfel, un nou argument al valorilor pe care le promovează cartea: **educația și cetățenia activă.**

Reflectând asupra acestor aspecte, reluăm și completăm o constatare a autorilor, conform căreia Monografia este „**Poarta Istoriei locale către Istoria națională**” (Boghian, Enea, Chelcu, Minea și colab., 2018, p.15). Luând în considerare valorile pe care aceasta le transmite și demersurile enorme de valorificare a patrimoniului cultural tangibil și intangibil al orașului Târgu Frumos, considerăm cu convingere că această carte este, într-adevăr, **Poarta Istoriei locale către Istoria națională**, adăugând că este și **o deschidere către Istoria europeană.**

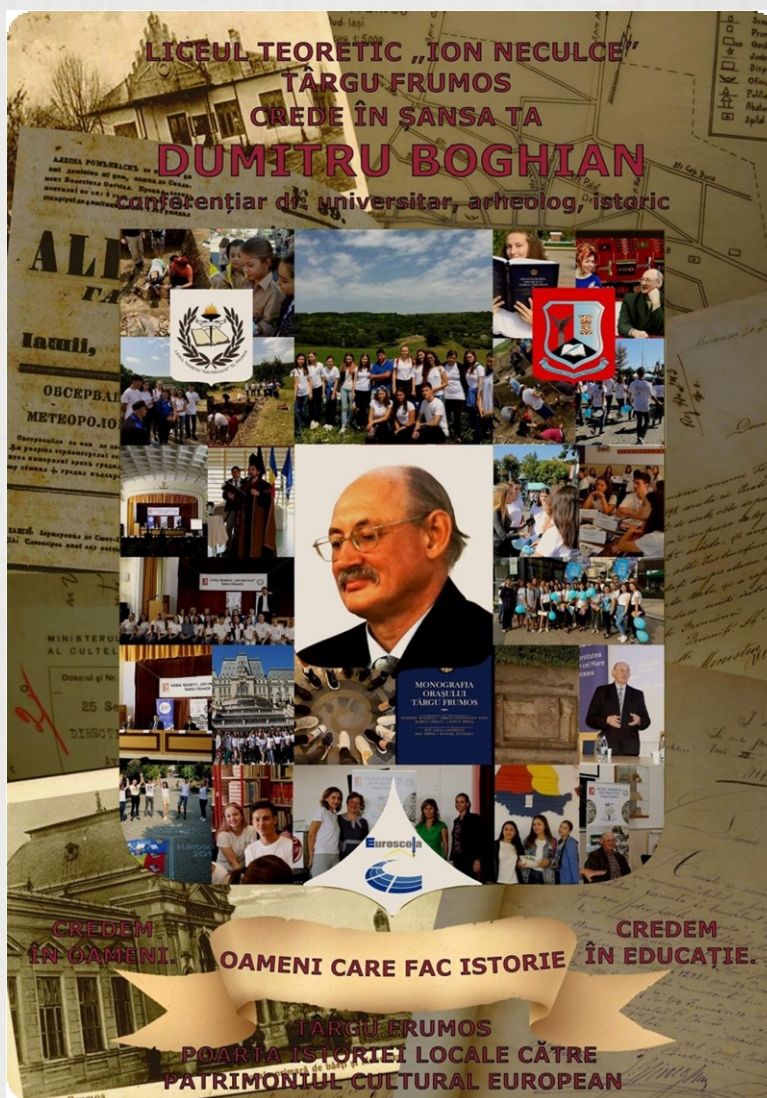
Bibliografie:

BOGHIAN D., ENEA S.-C., CHELCU M., MINEA I., ALEXA-ANGHELUȘ I., FRIPIS D., STĂNESCU M., *Monografia orașului Târgu Frumos*, Editura Universității „Al. I. Cuza” din Iași, 2018.

Dumitru Boghian sau... arheologia unui succes

Echipa Euroscola LTIN

Dialogul cu domnul profesor, Dumitru Boghian, este o invitație la introspecție, la cunoaștere, o deschidere spre noi întrebări care își caută răspunsurile. Un dialog care se transformă într-un exercițiu de admirație. O conversație care te provoacă să devii cea mai bună versiune a ta pentru că interlocutorul intră în rolul omului care privește în oglindă acea imagine care reflectă un nivel superior de evoluție umană, acea distincție pe care o ilustrează perseverența, determinarea, voința, munca bine și cu drag îndeplinită, gândirea mereu activă, curiozitatea de a descoperi necunoscutul, bucuria cunoașterii, dorința de a da un sens existenței umane, evenimentelor petrecute în timp, traiului oamenilor în devenirea lor, de a descifra semnificațiile trecutului pentru o înțelegere mai bună a civilizației de acum. Dialogul cu domnul profesor Dumitru Boghian nu este doar dialogul cu un profesor erudit, ci și un dialog cu un om ce devine ușor prietenul tinerilor, prin sfaturi, simțul umorului și împărtășirea experiențelor de viață, din care mulți avem de învățat.



Vă invităm să citiți fragmente din interviul cu domnul profesor Dumitru Boghian cu care am avut bucuria să dialogăm în luna iulie, la situl arheologic de la Costești, jud. Iași.

Membru al echipei Euroscola: Noi formăm un grup de tineri și suntem elevi ai Liceului Teoretic „Ion Neculce” din Târgu Frumos. Echipa noastră participă la proiectul european EUROSCOLA și tema de anul acesta este „Educația schimbă vieți”. Când am aflat de acest sit am fost foarte curioși să vedem cum arată și ce activități au loc aici.

Dumitru Boghian: Foarte bine. Educația este foarte importantă. De aceea trebuie să o luați pe diverse căi, până a o găsi pe cea bună, a succesului. Într-adevăr, **educația schimbă vieți**. Ce bine ar fi dacă omul ar avea mai multe vieți conștiente, desigur în decursul vieții aveți posibilitatea de a vă schimba orientările și în funcție de realizări. Unii oameni își pot găsi și urma calea de la început și până la vârsta de pensionare și poate după, să ducă mai departe ceea ce au dorit, pentru că cele mai multe vise împlinite la bătrânețe sunt construite la tinerețe. Cei mai mulți oameni își construiesc un proiect de carieră și e foarte frumos. Ce bine ar fi dacă toată lumea ce își stabilește acum, să și împlinească. Știți că viața e o cursă cu obstacole. Poate fi o cursă de 800 de metri sau una până la sfârșitul vieții. Asta este important, proiecția carierei, de la început, ce dorim să fie. Deoarece există această șansă de a ne reazeza pe un alt drum, în funcție de diferite condiții ale realizării sau nerealizării unor vise, să ne reorientăm. Este foarte important să avem un plan A, un plan B, un plan C, văzând ce am făcut, să reprojecțăm parcursul. Să fim pregătiți, din varii motive, să putem face și altceva, alternativ. Toate sunt alternative, inclusiv ce facem zi de zi. Nevoia aceasta de proiecție continuă a planurilor, dar, la ce ținem cel mai mult, acolo trebuie să ajungem. Eu v-aș ruga să vă gândiți foarte bine la proiectul de carieră acum, deși proiectul de carieră a început încă din copilărie, când v-ați gândit pentru prima oară ce vreți să fiți. Fiecare individualitate umană este un diamant multifacetat, care dobândește străluciri multiple, când un meșter plin de sârguință șlefuieste toate detaliile și dă noi posibilități de a reflecta lumină, moment în care vedem cu toții o multitudine de refracții și reflexii ale luminii care dau frumusețe omului. **Aspectele educației non-formale completează foarte frumos.** Este necesar ca școala, în primul rând, să cultive autocunoașterea în orice moment. Am străbătut o etapă, realizăm o introspecție la ce am realizat, pozitiv și negativ. În funcție de condițiile vieții, deoarece nu e dată odată pentru totdeauna existența noastră decât atunci când ajunge la final, dar sfârșitul nu este aici. De aceea e **foarte important ceea ce faceți și sper să aveți un succes presărat cu rezultate frumoase.**

Din cărți învățăm foarte multe, dar învățământul este static. De câte ori v-ați întrebat ce ați înțeles îndărătul literelor și rândurilor dintr-o carte, dintr-un manual, indiferent cât de bine este scris?

L. Z.: Și toate sunt în viziunea celui care le-a scris. Tu s-ar putea să ai o altă viziune.

D. B.: **Multiperspectivitatea trebuie să fie un alt principiu în formarea noastră.** Celălalt poate să aibă o altă viziune și o altă părere decât mine și este foarte bine, pentru că la Mark Twain, acel Huckelberry Finn are niște ziceri foarte frumoase „Când am aceleași păreri ca majoritatea, mă mai întreb o dată de ce am aceași părere ca majoritatea. Nu cumva eu greșesc că am aceași părere ca majoritatea?”. Adică trebuie să ne gândim că trebuie să ieșim din spiritul de turmă fără să avem adevărate motivații de ce ne adunăm în formațiuni mai mari sau mai mici; asociații profesionale, culturale etc. Pentru că de regulă așa spunem „Hai toți! Unde-i turma-i și puterea.” Dar nu e așa. **Lumea merge înainte prin cei puțini, cei bine formați, bine educați, deci tot prin elite. Așa că vă doresc să fiți reprezentanții elitelor. De aceea trebuie să vedem ce avem în noi, acel diamant sau acele diamante, căci s-ar putea să avem mai multe tipuri de inteligență, conform lui Howard Gardner, psihopedagogul american, care scria prin anii 60 teoria inteligențelor multiple. De aceea unii ingineri au ajuns actori la divertisment sau altele, deci nu și-au descoperit la începuturi aurul nativ, diamantul nativ, ca pe urmă să-l șlefuiască și să performeze.**

L. Z.: La profilul economic am surpriza ca în fiecare an elevii să nu meargă la facultăți de profil.

D.B.: În momentul de față școala uniformizează. Din păcate, sistemul nostru dorește să uniformizeze și să creeze o medie, dar trăgând vârfurile în jos și neridicând partea inferioară, asta-i cel mai trist lucru. Se va merge așa, poate vor ajunge și alții să facă proiecții că mulți vorbesc în deșert și numai unii hotărăsc ce e pe mai departe, dar de aia am spus să descopere și să proiecteze și pe termen lung, și pe termen scurt. Observ și eu tineri care fac de exemplu profilul sportiv și după asta au o altă chemare sau s-ar putea să nu mai poată performa din punct de vedere sportiv și atunci să fie nevoiți să se reorienteze. Sau face profilul economic, dar scrie foarte frumos sau cântă foarte frumos, desenează sau are o inteligență logico-matematică.

L. Z.: Sau pe IT au mers cei de la economic. Sau de la biologie au mers pe IT.

D. B.: **Familia trebuie să încurajeze tânărul să se îndrepte spre domeniul în care poate excela, indiferent care este acesta**, fără a pune obstacole psihosociale. Eu pot spune că pe mine nu m-a constrâns nimeni în privința alegerii viitorului meu. Mi-au zis „Fă ce vrei, dar fă! Performează!” **Trebuie să vadă și părinții tipul de inteligență al copilului, să accepte ca cel care va trăi cu încărcătura sa biopsihosocială să fie responsabil pentru ceea ce face, adică și pentru opțiuni, și pentru traseu, și pentru rezultate, ca să se bucure pe deplin.** Sau cum unii vor să aibă premiul întâi, dar nu se poate așa. Și nu contează succesul în viață, de asta m-am convins din ce în ce mai mult și mă conving în continuare, de rezultatele obținute în anumite etape ale școlarității. Am văzut oameni care poate nu s-au deschis, poate au lucrat mai încet, nici cadrele didactice n-au avut suficientul timp necesar să-l descopere, dar au performat ulterior foarte frumos. Și atunci eu m-am întrebat și mă întreb întotdeauna „Cine și unde a greșit?”. Că putea să câștige un timp și nu să-l piardă. Aici este problema. De aceea **să nu ne speriem că la un moment dat n-am putut performa, pot să mă concentrez și să performez după. Întreaga viață învățăm și de aceea ne adaptăm la condițiile concrete cu care vom trăi.** De aceea am spus și sunt foarte încrezător în tineri pentru că îi văd cum își caută drum, așa cum râul își caută drum, unii pe calea mai ușoară, alții înfruntând dealuri și rupându-i, dar își caută drum în viață și devin responsabili.

Cel mai frumos e omul care reușește să-și ducă visul sau visurile la îndeplinire. Vă urez succes, ca tot ce gândiți la tinerețe să împliniți, în cea mai mare măsură, căci, în totalitate, este absurd, în etapele istorice ulterioare ale devenirii dumneavoastră.



Parlamentul European - responsabilitate, inteligență, integritate și bunăvoință față de oameni

Lavinia Asăvoaie, clasa a X-a D

Liviu Grosu, clasa a X-a C

Atunci când spunem „Parlamentul European” nu avem cum să ne gândim doar la două cuvinte obișnuite. Pornim de la ideea că aceste cuvinte sunt încărcate cu responsabilitate, inteligență, integritate și bunăvoință față de oameni, față de populația U.E. „Parlamentul European este vocea cetățenilor” (-europarl.europa.eu). Membrii țărilor UE sunt periodic aleși pentru a se întâlni și a combate anumite aspecte cu care se confruntă țările din această comunitate. Imaginați-vă un stup, unde fiecare albină lucrează, aducând polenul cel mai bun pentru a face o miere de calitate. Așa se întâmplă și cu membrii din toate țările UE: aduc cele mai bune argumente și soluții pentru a face o lume mai bună și mai ușoară nouă, cetățenilor.

Una din activitățile proiectului care a constituit pentru mine o experiență unică de cunoaștere: „Simularea Parlamentului European”, activitate care redă o reproducere a ceea ce oamenii de la conducerea Parlamentului European fac zi de zi. Din punctul meu de vedere, am dat dovadă de perspicacitate, punctualitate, seriozitate și, nu în ultimul rând, am emanat o energie pozitivă care ne-a descris perfect dorința de a afla lucruri noi. Scopul acestei simulări a fost cel de a ne familiariza cu procesul decizional utilizat în Parlamentul European. Pe parcursul celor câteva ore pe care le-am petrecut alături de cei de la Europe Direct Iași, sub îndrumarea Andreei Șerban, ne-am dezvoltat abilități de leadership, public-speaking și teamwork prin intermediul dezbaterilor din cadrul ședințelor de comisie și de partid. Această simulare și-a propus să aducă o contribuție fundamentală în ceea ce privește consolidarea democrației țării noastre prin conștientizarea și înțelegerea importanței participării tineretului la dezvoltarea societății

civile. Activitatea s-a desfășurat pe parcursul zilei de 7 august preț de câteva ore, în care am fost reprezentanți diverselor grupe politice. Spre exemplu, eu am reprezentat Germania din Parlamentul Popolar European. Atât eu, echipa mea, cât și ceilalți colegi ne-am intrat bine în roluri, fiind niște europarlamentari de succes. Am dezbătut tema educației și am alcătuit un brainstorming de la care am derulat diverse idei precum: bullying-ul, alimentația elevilor în școli, uniforme școlare, zone de relaxare și psihologi pentru elevi, și multe alte moțiuni. Metoda de vot a fost de asemenea una interesantă. Fiecare dintre noi a primit câte *un călăreț* cu numele propriu,



grupul politic, dar și țara pe care a reprezentat-o. Pentru a ne exprima acordul sau dezacordul trebuia să ridicăm *călăreții*. Astfel fiecare avea opțiunea de a aproba, a dezaproba sau de a se abține referitor la moțiunile și legile propuse.

La finalul acestei unice experiențe, ne-am împărțit *călăreții* și ne-am scris diverse mesaje care să ne încurajeze pe viitor. Sunt convinsă de faptul că activitatea despre care am povestit cu atât drag este una dintre activitățile de suflet ale tuturor celor ce au luat parte la ea, reprezentând totodată un punct de bază în construirea noastră ca tineri, ca oameni ce pot contribui la zidirea unui viitor mai bun.

Timpul

Cosmin Bălan
Clasa a XII-a D

Ce este timpul? De ce este el prețios? Care e natura sa? M-am plictisit să mă gândesc să definesc timpul doar prin ce este el. Hai să începem cu ce nu este acesta. Nu este sfârșitul lumii. Este începutul ei, crearea ei. Este eliberarea de durere prin durere, stingerea focului prin foc.

Nu cumva timpul este elementul de bază al acestei lumi ce ne face să decidem pentru noi? Să luăm atitudine și să ne hotărâm soarta, tocmai din cauza limitării sale cantitative. Nu ar fi plictisitor să poți încerca toate opțiunile? Deși ar trebui să fii omniprezent pentru a face asta. Oricât de multe mistere are această lume, devoalarea lor ar aduce în ruină tot respectul și aprecierea. Cât de mult îți apreciezi furculița din bucătărie? Știi că nu e același nivel, dar e aceeași poveste. Să ai control asupra a tot e cu siguranță plictisitor. Un fitil ce arde și detonează artificii (sau bombe) este cu siguranță un adevărat spectacol, unul pe care chiar și pietrele ce au avut șansa de a-l vedea și-l vor aminti cu plăcere, în cazul în care oamenii nu o vor face. Ar fi inimaginabil să trăiești viața ca un tranzistor ori ca un filament de bec, constant aprins, constant străbătut de emoții, sentimente; o ființă vie. Este o soartă pe care, totuși, ar trebui să o aibă fiecare om, chiar dacă nu va trăi să o conștientizeze; măcar nu se va uita la trecerea timpului ca un om în sala de așteptare, așteptând să i se scurgă timpul.

Timpul se aseamănă cu viața, ni se scurge tuturor. Nu suntem imortali și nu avem un timp infinit sau poate că mortalitatea noastră nu ne dă voie să ne bucurăm de timp până la sfârșitul său.

Și de ce ar trebui?

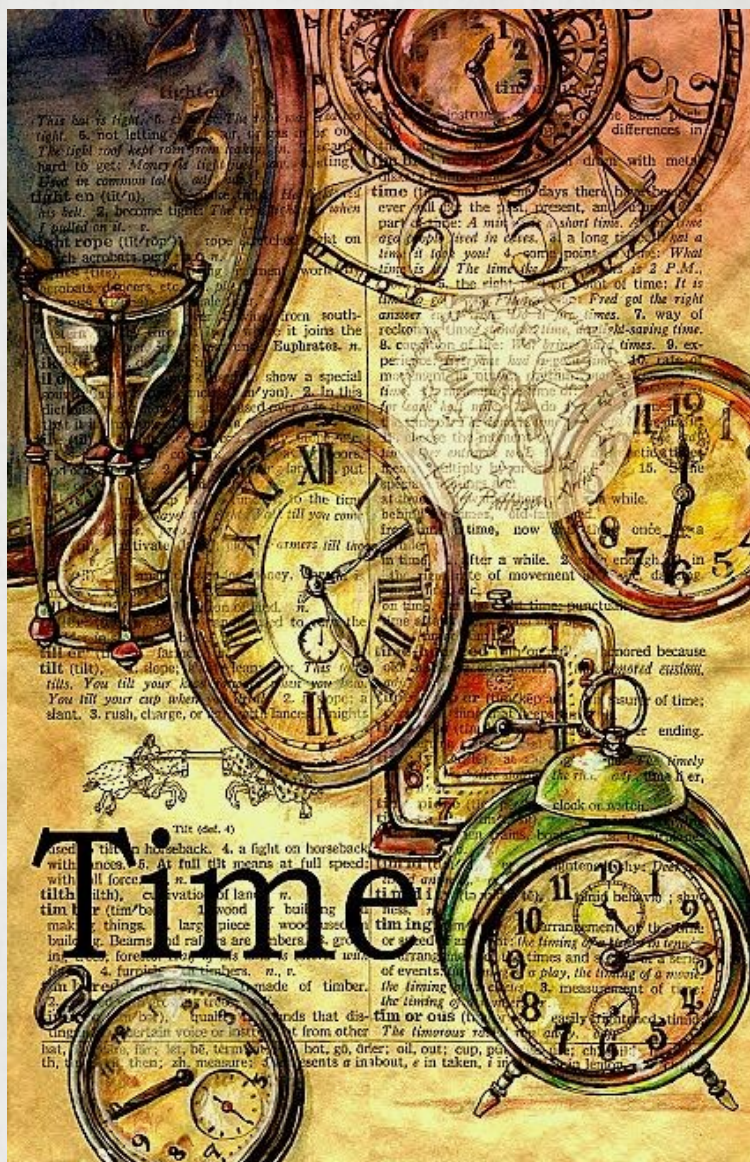
Viața are un început și un sfârșit. Mortalitatea (a noastră și a timpului) ne permite să ne înnoim, să lăsăm alte generații să alege în această lume, să o privească cu alți ochi, să o simtă cu alte inimi, entuziasmați și terifiați; nu plictisiți de ciclurile repetitive ale nenumăratelor veacuri amorțite.

Poți trăi doborând obstacolele și țintele din față sau glorificând cu nostalgie trecutul, trăind în mintea ta lucruri ce nu mai sunt ale nimănui.

Dacă trăiești tot timpul cu gândul la timp, o să dai de un adevărat absolut: „You don't tell me, time tells you”. Trebuie să realizezi că timpul, mai presus de toate, este o prețioasă alegere.

„The time we lost won't get back

The life we had won't be ours again.”



De-ai ști...

Marinela Bors
Clasa a X-a D

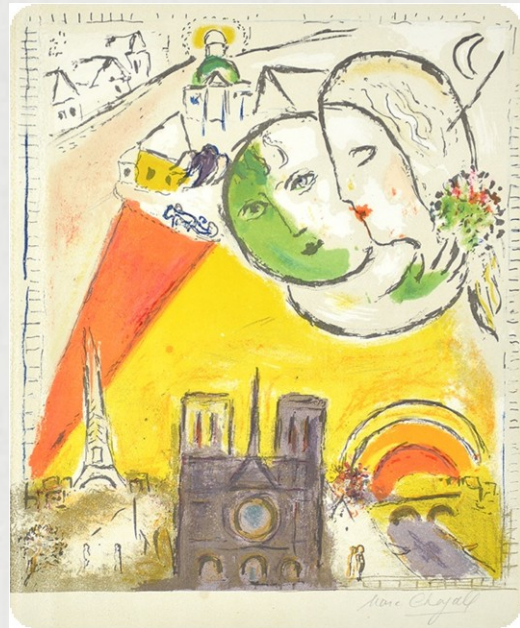
De-ai ști, iubite, cât de mult
Mi-e dor ca glasul să-ți ascult...
Eu te visez în zi și-n noapte
Și-aud mereu vorbind în șoapte
Voci nenuntite-ascunse-n noapte!
Despre noi, și despre ele,
Despre...visele mele!
Nici nu știu cui să-i mai spun
Despre dorul meu nebun.
Am uitat chiar să zâmbesc,
Te rog, vino... te iubesc!

Am crezut în tine

Ne-am întâlnit din întâmplare,
Din vina cui să fi fost oare?
Mai mul decât prieten te-am văzut
Și-n tine, cert, eu am crezut.

Ți-am fost alături mai mereu,
Te-am ajutat când ți-a fost greu,
Însă tu m-ai neglijat
Și de mine ai uitat...
Ai luat la piept pe-altcineva,
Iar eu sunt tot aici, în umbra ta.

Mi-ai promis. Mai știi?
Că alături o să-mi fii.
M-ai făcut să cred, să sper
Că pot să zbor până la cer.



„Istoria fără manual”, un proiect emblematic al liceului nostru, aflat la a X-a ediție

Teodora-Maria Malanca, clasa a IX-a D2

Delia-Elena Rusu, clasa a IX-a D2

Anul acesta concursul s-a desfășurat în comuna Preutești din județul Suceava, în data de 19 octombrie, unde s-au adunat elevi și profesori din 13 școli situate în județele Moldovei. Fiecare școală a fost reprezentată de un echipaj alcătuit din doi sau trei elevi, coordonat de un profesor. Ce ni s-a părut nouă, elevilor, interesant, este că profesorii care au participat la concurs au fost colegi de facultate, au rămas prieteni și au păstrat legătura chiar după trecerea unor ani. Aceștia au scris o nouă poveste legată de consolidarea sentimentului patriotic și pasiunea pentru istorie.



Tinerii pasionați aflați în gimnaziu sau în primul an de liceu, au trecut prin trei probe, toate diferite, fiind purtați prin diferite ramuri ale istoriei, dar fără a simți o presiune deosebită pe noi, pe elevi, poate și datorită profesorii care ne-au destins cu glume și care s-au îndepărtat de rigorile, uneori rigide, ale concursurilor.

Prima probă a fost pentru noi și cea mai interesantă, transformându-ne în mici arheologi preț de câteva minute. De la căutatul în nisip până la lipirea propriu-zisă a vasului, totul ne-a pus la încercare răbdarea, această probă fiind singura care ne-a consolidat echipa, deoarece doar împreună am reușit să reconstituim vasul.



Proba a doua a reprezentat un număr de întrebări din cultura noastră generală dobândită pe parcursul anilor de gimnaziu. Aceasta a fost proba care ne-a creat cele mai multe dificultăți și ne-a oferit o nesiguranță în privirea răspunsurilor corecte.

Ultima probă a fost poate cea mai ușoară, punându-ne la încercare informațiile vizuale căpătate pe parcursul școlii, dar și din cultura generală.

În continuarea descrierii de mai sus, ținem să precizăm că a fost una din cele mai frumoase experiențe, nemaiîntâlnind până acum acest format de concurs. Pe lângă faptul că profesorii noștri au insistat pe acumularea de experiență prin participarea noastră nemijlocită, am putut să vedem, fiecare dintre noi, nivelul de cultură generală pe care îl avem, precum și modul în care se comportă elevi din alte școli, iar acesta a fost, probabil, cel mai mare câștig.

Profesorii participanți au fost foarte calmi și ne-au explicat ceea ce nu înțelegeam, iar copiii alături de care am participat au fost foarte activi și competitivi. Trebuie să amintim că ediția aceasta a fost câștigată de un echipaj de la Școala Gimnazială Sf. Andrei din Tăcuta, jud. Vaslui. Următoarea întâlnire, conform formatului concursului, o ediție pe semestru, va fi la Colegiul Național Eudoxiu Hurmuzaki din Rădăuți, jud. Suceava, unde vom avea ocazia să ne reîntâlnim, și sperăm noi, să ne demonstrăm valoarea și să aducem trofeul la Târgu Frumos.

Este o experiență ce merită încercată și care nu te poate dezamăgi.

Ziua Armatei Române

Sabina Balmuş
Maria Amărieuței
Clasa a XII-a E2

Pe data de 25 octombrie este marcată Ziua Armatei Române deoarece în anul 1944, la aceasta dată, teritoriul României a fost eliberat de sub dominația hortysto-fascistă, cu jertfa a mii de vieți. În momentul actual, Armata participă la diverse misiuni naționale și internaționale, purtătoare a diverse scopuri, cum ar fi combaterea terorismului, sprijinirea păcii sau misiuni umanitare aflate sub egida NATO.

Din respect și apreciere pentru militarii armatei aflați la datorie sub faldurile drapelului tricolor, Liceul Teoretic „Ion Neculce” din Târgu Frumos a fost gazda unui eveniment în care elevii au avut șansa să-și îmbogățească nivelul de cunoștințe referitoare la Armata Română. În curtea liceului a avut loc o expoziție de echipamente militare și au fost amplasate standuri de promovare a profesiei militare. De asemenea, ni s-a oferit șansa de a dialoga cu reprezentanții armatei, oameni cu povești și personalități diferite, dar legați de dragostea profundă pentru România. Acești oameni ascund lecții valoroase, caractere puternice și mentalități deschise. Toți militarii au fost supuși la multe sacrificii și sunt gata să renunțe la propria viață pentru țara lor maternă. În privirea lor se aprindea o flacără ce emana pasiune, dedicare și entuziasm atunci când le erau adresate diverse întrebări despre ce presupune această meserie.



Am fost captivați de tot ce ne-au transmis acești oameni. Ei iubesc ceea ce fac și se poate citi cu ușurință faptul că nu ar renunța la jobul lor pentru nimic în lume. Au fost foarte deschiși, neevitând nicio întrebare, atât pe plan profesional, cât și pe plan personal. Din primele minute ale dialogării am avut bucuria de a ni se sparge anumite prejucții despre ce presupune înrolarea în armată, am ajuns la concluzia că militarii sunt oameni fericiți, familiști, sufletiști, curajoși și altruști. Adrenalina pe care o simt

aceștia în misiuni și satisfacția emoțională a unei reușite este de neînlocuit.

Cu toții am fost entuziasmați de diversitatea pe care ne-a oferit-o această activitate în cadrul liceului. Armele au fost vedetele activității, fiindu-ne puse la dispoziție pentru a le studia și a le proba, bineînțeles, neîncărcate. În ciuda aparențelor, nu a existat o barieră de separare între fete și băieți, și fetele fiind de asemenea extrem de receptive.

Prin urmare, această zi de sărbătoare națională este extrem de importantă deoarece este un omagiu adus de către poporul român armatei, un semn de recunoștință pentru toți purtătorii hainei militare care sunt permanent la datorie.

Parlamentul Tinerilor

Pentru al doilea an consecutiv, Liceul Teoretic „Ion Neculce” a fost reprezentat de elevii noștri în Parlamentul României, în cadrul celei de a XI-a ediții a proiectului Parlamentul Tinerilor, inițiat și coordonat de Asociația Pro Democrația și Fundația Hanns Seidel. Pornind de la premisa că acțiunile fiecăruia dintre noi pot avea un impact pozitiv în comunitate și demonstrând, prin implicare, interes pentru dezvoltare comunitară sustenabilă, elevii Adelina-Elena Iuganu de la clasa a XII-a D și Iustin-Sebastian Olariu de la clasa a XII-a F au elaborat două inițiative legislative de încurajare a antreprenoriatului în rândul tinerilor, respectiv, de multiplicare a acțiunilor culturale în comunitate, cu implicarea tinerilor, care au fost apreciate și considerate ca viabile pentru a aduce un plus de valoare în contextul actual al orașului Târgu Frumos, motive care au determinat selectarea lor, la nivel național, alături de alți participanți din România și Republica Moldova. Tinerii s-au implicat în simularea procedurilor legislative ale Camerei Deputaților, unde au ocupat funcția de deputați, pe durata a trei zile, 15-17 noiembrie, au dezbătut și votat proiecte în plenul Camerei Deputaților, au experimentat și participat la lucrările grupurilor parlamentare, în comisiile de specialitate și în plen. Un exercițiu de inspirație pentru alegerea unei profesii în viitor.



„Am avut oportunitatea de a fi selectați în proiectul Parlamentul Tinerilor 2019, ediția a XI-a, unde am putut experimenta activitatea de deputat. Cele trei zile de simulare au fost pline de activități variate și interesante. În cadrul proiectului, ne-au fost transmise foarte multe informații în ceea ce privește mecanismele funcționării Parlamentului și modalitatea în care se desfășoară activitățile acestuia. Prin acest proiect, organizatorii și-au propus să ne ofere nouă, tinerilor, posibilitatea de a înțelege importanța, rolul și funcțiile Parlamentului în cadrul celorlalte instituții democratice, de a ne familiariza cu doctrinele partidelor politice parlamentare, de a avea o viziune practică asupra a ceea ce reprezintă în mod real activitatea parlamentară. Noi am căutat să promovăm inițiative legislative care să aibă relevanță pentru țara noastră, pentru că, sigur, noi reprezentăm România. A fost o experiență unică, prin intermediul căreia ni s-a schimbat percepția despre viața politică și democrație.” (Adelina-Elena Iuganu, clasa a XII-a D)

„Mă bucur nespus de mult pentru că am avut ocazia să particip la acest eveniment, *Parlamentul Tinerilor*, ediția a XI-a, ce s-a desfășurat în perioada 15-17 noiembrie 2019

la București. Am descoperit lucruri noi, oameni noi și am legat prietenii cu tineri veniți din toate colțurile țării. Cu toții am descoperit multe lucruri în ceea ce privește politica țării, am înțeles importanța Parlamentului în stat, rolul celor mai importante instituții și cum se desfășoară ședințele în cadrul partidelor politice, comisiilor și în plenul Camerei Deputaților. Timp de 3 zile am fost deputați și ne-am desfășurat activitatea de simulare chiar în incinta Parlamentului. Am dezbătut și votat proiecte de lege în plenul Camerei Deputaților, am exersat lucrul în echipă și ne-am dezvoltat abilitățile de negociere, am aflat cum se alege Președintele sau Vicepreședintele partidului, al comisiei și mai apoi al Camerei Deputaților. Eu am primit votul majorității pentru funcțiile de secretar al partidului din care am făcut parte și secretar al Comisiei de Afaceri Europene. O consider una dintre cele mai frumoase experiențe din viața mea de licean și aștept cu nerăbdare următoarea ediție pentru a mă reîntâlni cu tinerii de anul acesta și pentru o nouă experiență mai frumoasă și mai bogată în informații utile privind viața politică.” (Iustin-Sebastian Olariu, clasa a XII-a F).

Coordonatori: prof. dr. Sergiu-Constantin Enea, prof. Paula-Livia Vorniceanu

Educație – Muzică – Cultură. Tendințe și orientări educaționale contemporane

Prof. Liliانا Costea

Omul are cea mai lungă copilărie, necesară adaptării prin învățare asistată la un mediu complex, mereu în schimbare. Ca atare, este singura specie care și-a creat o formă de activitate specializată în chiar procesul dezvoltării ontogenetice: educația. Aceasta valorifică o altă particularitate umană, educabilitatea, definită ca fiind „disponibilitatea de a optimiza adaptările devenite necesare prin condiții ale existenței, exprimate prin eficiența cunoștințelor și capacităților valorizate social”. Educația constituie acțiunea generațiilor adulte asupra celor tinere, cu scopul de a le forma acestora din urmă, anumite stări fizice, intelectuale și mentale necesare vieții sociale și mediului special pentru care sunt destinate. Ea sistematizează și organizează influențele mediului, având funcție socială și fiind intermediarul între om și condițiile de mediu.

Având în vedere progresul permanent al societății, finalitățile educației urmăresc formarea omului modern - flexibil, cu o pregătire profesională vastă, cu o moralitate de netăgăduit și un bun prestator de servicii de calitate, sistemul educațional fiind, însă, principalul responsabil în pregătirea, modelarea și formarea elevului de azi pentru a deveni „omul modern, perfect adaptabil” de mâine. Prin urmare, se poate reține una din definițiile educației scrise de către Dumitru Fecioru, și anume că „a educa înseamnă a cultiva curățenia sufletească și bunăcuviința a copiilor și tinerilor, a-l crește pe copil moral și în evlavie, a avea grijă de sufletul lui, a-i modela inteligența” (Fecioru, Dumitru, *Ideile pedagogice ale Sf. Ioan Gură de Aur*, București, 1937, p. 9). Copilul dobândește astfel, prin educație, „norme, valori, modele”, care se vor manifesta ulterior, ca opțiuni personale în comportamentul său.



Muzica, respectiv educația muzicală, își revendică locul principal chiar din Antichitate alături de scris, citit, socotit, filozofie, astronomie, fiind prezentă în toate sistemele educaționale propuse, folosite, sau experimentate de mari filozofi și pedagogi ai timpurilor. De la Platon reținem că muzica „este o lege morală”, „este esența ordinii, înălțând sufletul către tot ce este bun, drept și frumos”, ceea ce ne demonstrează că ea poate modela spiritul uman în sens estetic. Formarea și dezvoltarea personalității umane este deci, un „proces orientat, organizat și conștientizat” prin educație, aceasta reprezentând factorul hotărâtor al dezvoltării psiho-individuale a persoanei.

Dar idealul educațional al școlii românești nu se referă doar la desăvârșirea interioară a personalității, ci are în vedere și asigurarea dimensiunii de ordin vocațional al procesului instructiv - educativ, vizând exercitarea unei profesii cu randament optim. Se observă interesul omului privind dezvoltarea culturii și cultivarea muzicii ce se regăsește prin cele două stiluri fundamentale - folcloric și cultivat -, la care se adaugă și pătrunderea creștinismului în etapa de dezvoltare românească prin care s-a preluat educația moral - religioasă și implicit muzica ei - muzica bizantină. Factorul comun al stilurilor fundamentale, cât și al muzicii religioase, este muzica vocală, aceasta având o dezvoltare eterogenă în spațiu și timp.

Cercetările din domeniul curricular și orientările pe plan internațional privind educația muzicală stau la baza elaborării noului curriculum de educație muzicală, aducând în atenție câteva elemente de noutate, precum: importanța acordată studiului instrumentelor muzicale accesibile; modalitatea de abordare a audiției muzicale; modalitatea de abordare a notației muzicale; ponderea sporită a contactului nemijlocit al elevilor cu muzica; valorificarea la nivel superior a valențelor formative ale muzicii; abordarea interdisciplinară în studiul muzicii.

Dezideratul disciplinei „Educație muzicală și instrumentală” este reprezentat de sintagma „educația omului și nu a muzicianului”; acesta include în sine realizările științei pedagogice moderne a cărei finalități educaționale muzicale se centrează în jurul necesității de a forma cultura muzicală a elevilor ca parte componentă a culturii lor spirituale. Ca artă a sunetelor cântate, muzica declanșează trăiri profunde și de durată, emoții intense mai mult sau mai puțin conștientizate, educă sensibilitatea, dezvoltă sentimentele cu rezonanța biologică, cum ar fi: bucuria, tristețea, mânia, durerea. Se poate spune că muzica reprezintă tot ceea ce înseamnă dragoste pentru frumos, sensibilitate, emoții și sentimente. Educația muzicală, ca disciplină școlară, își are locul bine meritat în rândul disciplinelor de studiu, scopul final fiind performanța în educația artistică ca parte componentă a culturii spirituale. Noul curriculum optează pentru o educație muzicală orientată mai mult înspre valorificarea laturii artistice.

Educația și formarea profesională a copiilor, a tinerilor au ca finalitate principală formarea competențelor, înțelese ca un ansamblu multifuncțional și transferabil de cunoștințe, deprinderi/abilități și aptitudini, necesare pentru împlinirea și dezvoltarea personală - prin realizarea propriilor obiective în viață, ocuparea unui loc de muncă, educarea în spiritul demnității, toleranței și respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, și mai ales, cultivarea sensibilității față de problematica umană, față de valorile moral-civice și a respectului pentru natură și mediul înconjurător natural, social și cultural.



Idealul educațional românesc este reprezentat prin formarea omului modern, a unei personalități autonome și creative, iar scopurile finale ale învățământului românesc sunt centrate pe „însușirea cunoștințelor științifice, a valorilor culturii naționale și universale, formarea capacităților intelectuale, a disponibilităților afective și a abilităților practice prin asimilare de cunoștințe umaniste, științifice, tehnice și estetice, asimilarea tehnicilor de muncă intelectuală necesare instruirii și autoinstruirii pe durata întregii

vieți (...) cultivarea sensibilității, dezvoltarea armonioasă a individului” (Legea Învățământului, nr.85/1995, art.4), iar din legea educației, nr.1/2011, idealul educațional al școlii românești constă în „dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a individualității umane, în formarea personalității autonome și în asumarea unui sistem de valori care sunt necesare pentru împlinirea și dezvoltarea personală, pentru dezvoltarea spiritului antreprenorial, pentru participarea cetățenească activă în societate, pentru incluziune socială și pentru angajare pe piața muncii”.

În concluzie, putem afirma că și muzica constituie un însemnat factor de cultură și civilizație ce stimulează formarea elevilor pentru viață.

Muzica – aripi de gând și de suflet

Roxana Florea
Clasa a XI-a D2

Muzica...un cuvânt atât de simplu, dar a cărei semnificație este atât de amplă...Acesta este termenul care pune stăpânire pe sufletele, avide de artă, ale ființei umane, în momentul în care porii pielii vibrează. Vom parafraza pe *Johann Sebastian Bach* și vom porni de la ideea conform căreia muzica reprezintă o armonie agreabilă „în onoarea lui Dumnezeu”, fiind „desfătarea permisă sufletului.” Sunetele, evoluând pe portative, se ascund în toate culturile lumii, în prezent și trecut, sub forme diverse, inovatoare, sau deopotrivă clasice, tradiționale, inspirate din lumea fermecătoare, conservatoare, rurală sau din inima noului, din urban.

Toți oamenii, inclusiv cele mai izolate grupuri tribale, au o formă de muzică. Aceasta poate fi prezentă în populația ancestrală înainte de diseminarea oamenilor în întreaga lume. În consecință, prima muzică ar fi fost inventată în Africa și apoi a evoluat pentru a deveni un element fundamental al vieții umane. Muzica unei culturi este influențată de toate celelalte aspecte ale acesteia, inclusiv organizarea și experiența socială și economică, climatul și accesul la tehnologie. Emoțiile și ideile pe care le exprimă muzica, situațiile în care este ascultată și felul în care muzicienii sunt tratați variază între regiuni și perioade.

În esența sa profundă, muzica este, mai întâi, fenomen interior - sufletesc, psihologic și abia apoi, fapt muzical, artistic, estetic, cu unica menire de a fi trăită, nu doar fredonată. Relația muzică - om se înscrie în mod direct în aria problemelor ce constituie dimensiunea spirituală a existenței umane. Muzica există de mii de ani, despre muzică s-au scris nenumărate tratate, s-au purtat discuții interminabile și cu toate acestea, în muzică multe rămân în afară înțelegerii.



Pășind prin porțile timpului și ajungând până la noi, ritmurile, gusturile, notele, mesajele, tot ceea ce cuprinde în înțelesul său cuvântul MUZICĂ, s-a schimbat datorită evoluției omenirii. Ea a fost remarcată încă din perioada preistorică, prin lovituri între pietre, lemne sau orice alte obiecte uzuale. Au fost concepute chiar și imnuri de slăvire, din urlete și dansuri. A continuat să-și pună amprenta în perioada Antichității, a urmat Evul mediu în care muzica a acționat mai mult sub forma ceremoniilor religioase ortodoxe și catolice. După Renaștere și perioada barocului, când muzica vocală a fost înlocuită cu cea instrumentală, perioada în care mari artiști ca *Johann Sebastian Bach* și *Antonio Vivaldi* au fost descoperiți, a urmat perioada clasică. Muzica secolului al XX-lea se află sub pecetea perioadei afro-americe, genurile muzicale „reggae”, „jazz” au fost cele mai râvnite, *Bob Marley* și *Louis Armstrong* fiind reprezentanți emblematici ai acestor genuri.

Muzica secolului nostru este încă în continuă evoluție, de-a lungul istoriei, muzica a conectat oamenii, i-a înțeles și îndrumat. Evoluția muzicii reprezintă, de altfel, modul în care omenirea s-a dezvoltat. Exegetul *Paul Simion* a concluzionat afirmând „*Muzica este pentru totdeauna; muzica trebuie să crească și să se maturizeze împreună cu tine, stând în preajma ta până în clipa morții.*”



O poveste de putere

Andreea Doroftei
Clasa a XII-a A

O poveste de putere este cea a Andreei Doroftei, elevă a liceului nostru, în clasa a XII-a, cu care am discutat despre succesul ei de vacanță, prin participarea la Campionatul Mondial de Karate Isshinryu, organizat în Londra, Marea Britanie, unde a câștigat locul I. O felicităm și vă invităm să îi citiți povestea.

„Am început să practic Karate Isshinryu acum 6 ani, în clubul C. S. Toratoshi, condus de Sensei Budeanu Florin Constantin. Pe parcursul acestor ani am avut parte de numeroase competiții, fie de kata (tehnică), fie de kumite (luptă), din care mereu am avut câte ceva de învățat și care m-au ajutat să evoluez. Competițiile care implicau tehnică erau o provocare pentru mine, și nu pentru că nu știam tehnica, ci din faptul că nu reușeam să îmi controlez



emoțiile și ori mă încurcam, ori mă blocam și mă opream. Știam că nu e imposibil, așa că am muncit din ce în ce mai mult la sală. Campionatul Mondial de Karate Isshinryu care avut loc la Londra a fost cea mai bună ocazie să îmi dovedesc că pot reuși să trec peste acest prag. Am făcut multe sacrificii pentru a participa la acest campionat, atât eu, cât și părinții mei, fără de care nu aș fi reușit, dacă nu ar fi susținut atât financiar, cât și moral.

În prima zi a Campionatului am avut parte de un adevărat spectacol în ceea ce privește deschiderea. Inițial au fost prezentate toate cluburile și țările de proveniență care urmau să participe și a continuat cu momente de dans tradițional indian, cât și interpretarea imnului Marii Britanii. Când momentele au ajuns la final, a început competiția, în adevăratul sens al cuvântului. În acea zi au participat doar gradele mari, de la centura neagră în sus. A fost uimitor să privesc atâția oameni cu atât de multă experiență cum își expun cele mai bune mișcări și care dădeau ce aveau mai bun. Abia așteptam să îl vedem pe Sensei concurând și am stat cu toții cu inima încleștată de emoții când a intrat pe suprafață. După minute în șir de așteptare s-a anunțat premiarea, iar Sensei a fost premiat cu medalia de aur.

La finalul zilei emoțiile au început să crească, știind că a doua zi era rândul nostru. Abia am putut dormi, așteptam cu nerăbdare să concurez. Ajunși din nou la sală, a doua zi, am început să ne încălzim și să

repetăm până în momentul în care vom fi strigați. Minutele s-au scurs cu rapiditate și mi-am auzit numele la suprafață. Împună cu fetele din categoria mea, ne-am aliniat și am așteptat să intrăm. Atunci am simțit cele mai mari emoții din viața mea de practicant. Am încercat să mă calmez, să îmi spun că totul va fi bine și că tot ce contează e să dau tot ce am mai bun. Am intrat pe suprafață destul de calmă și încrezătoare și am reușit să fac cât de bine posibil... și am reușit. Am reușit să dau tot ce am avut mai bun și să îmi dovedesc că orice e posibil cu puțină muncă și ambiție. M-am simțit foarte fericită când am fost anunțată de Sensei că am luat locul 1, obținând cele mai mari note din categorie.

A fost o experiență unică și memorabilă. Nu îmi pot exprima în cuvinte bucuria pe care am simțit-o în acel moment, dar sper să mai parte de acest sentiment. Sunt mândră că am reprezentat țara și clubul într-o competiție de așa mare importanță. Nu aș fi reușit să realizez acest lucru fără părinții mei, care s-au bucurat enorm de reușita mea, fără Sensei care m-a ajutat să îmi îmbunătățesc tehnica la sală și fără colegii mei care m-au încurajat neîncetat și care au avut parte de aceleași trăiri ca și mine: Popa Mara, locul IV, Popa Codrin, locul V, Roibu Daria, locul II, Dorneanu Alexandra, locul III, Olaru Rareș, locul III, Nichifor Alexandru, locul IV, Tudurache Teodora, locul II, Nichifor Teodor, locul I.”, ne povestește Andreea Doroftei căreia îi mulțumim pentru deschiderea la dialog.

Cum se creează un vis de succes

Sebastian Crețu

Absolvent al Liceului Teoretic „Ion Neculce”

Student la Universitatea „Al. I. Cuza” Iași, Facultatea de Educație Fizică și Sport, anul I

O poveste de succes care dă viu grai armonizării între factorii care conduc la împlinirea noastră ca oameni este Sebastian Crețu, un tânăr talentat, care a valorificat calitățile sale umane și aptitudinile sale spre a-și duce spre îndeplinire un vis pentru care a muncit cu perseverență, autodisciplină și dezvoltarea unui mod de gândire prin care a reușit să depășească multe obstacole. Visul său a fost să devină student al Facultății de Educație Fizică și Sport, dat fiind faptul că a dus pasiunea lui pentru karate spre zona de performanță, intrând în competiții care l-au format în plan valoric. Un plus important în dezvoltarea sa este expresivitatea sa artistică, manifestată prin poezie și dans, ca modalități de autocunoaștere și transmitere a valorilor sale interioare către oameni, către cei de vârsta lui. Sebi este un tânăr cu care dialogul se transformă într-o poveste care poate inspira pe mulți din jurul lui, de cele mai multe ori ducând spre tărâmul literaturii, istoriei, mitologiei, în asociere cu realitățile concrete cotidiene. De curând, iată ce ne-a povestit Sebi în urma experienței Bacalaureatului și a admiterii la facultate care l-au condus spre transformarea visului său în realitate.



„Cred că am început să conștientizez că viața mea va avea legătură cu sportul la vârsta de 13-14 ani, când am început să admir acei dansatori de breakdance, ce reușeau fel și fel de lucruri ce la momentul acela mi se păreau imposibile pentru un băiat dolofan cu o înălțime „de invidiat”. Am profitat de momentul când niște băieți din oraș au predat lecții de dans și m-am apucat și eu. Mi-a fost greu, nu aveam elasticitate, nu puteam sări, oboseam și transpiram mult mai repede decât ceilalți, însă am știut undeva că parcă pe acolo undeva îmi e locul atunci. Timpul a trecut și am ajuns să fiu destul de mulțumit de mine, dar nu am simțit că asta e adevărata mea chemare. Eram o fire vulcanică, fără prea multe principii și o gură destul de mare pentru vârsta mea. M-am apucat de karate și inconștient m-am schimbat foarte mult. La dans a fost greu, dar ce am trăit în dojo nu cred că voi trăi niciodată în alt loc. Toate antrenamentele grele, când simțeam că nu mai pot, febrele musculare, imposibilitatea de a face față unui antrenament de kumite (luptă) din cauza experienței reduse, frustrările acumulate în exersarea kata surilor (tehnică) m-au făcut să îmi dau seama că singurul adversar sunt eu, iar cea mai mare lupăa de pe parcursul vieții va fi cu mine.

În dojo-ul CS Toratoshi mi am dat seama că vreau să fac asta toată viața. Am avut mereu o personalitate dificilă, iar prietenii mei știu asta, însă, dacă nu era instructorul meu, Florin Constantin Budeanu, nu cred ca aş fi continuat să practic karate. Mereu îmi voi respecta sensei-ul și colegii din club fiindcă fără ei nu aş fi ajuns persoana de acum.

Liceul a fost o perioadă minunată din viața mea, de mic am avut dorința de a-mi face prieteni și amintiri cât mai multe fiindcă am realizat că timpul trece repede și doar prin activități, concursuri, proiecte, îl voi putea încetini. Adevărul e că am avut și profesori care sa îmi stimuleze anumite părți din caracterul meu. Au fost mulți asemenea profesori. Nu cred că voi reuși să îi menționez pe toți, dar voi da niște nume reprezentative vieții mele de licean.

Domnul Enea Sergiu mi-a arătat prin orele de curs și caracterul său ce este corectitudinea indiferent de situație și dumnealui ne-a învățat că între elev și profesor se poate dezvolta o relație frumoasă interumană pe baza respectului reciproc, prin acest fapt consider că domnul Enea nu a creat doar niște elevi care știu istorie, ci și niște oameni cu un caracter puternic.

Doamnei Apostol, „dirigăi”, îi port un respect uriaș fiindcă am simțit că nu a încercat să ne controleze, ci mai mult să ne ghideze, lăsându-ne să facem alegeri proprii și învățându-ne, totodată, ce sunt conștiința și simțul responsabil. Ne-am apropiat foarte repede de dumneai datorită sufletului său cald, din acest motiv mai mereu am simțit că orice situație ce avea legătură cu noi era privită dintr-o perspectivă de mamă întâia oară și apoi dintr-una de profesor. O voi păstra în suflet toată viața deoarece m-a susținut în tot ce am făcut și mi-a înțeles gândurile și principiile chiar dacă uneori am fost văzut ca un elev „energic”.

Domnul Alexa-Angheluș Ion m-a învățat ce înseamnă punctualitatea, doamna Alexa-Angheluș Corina a trezit în mine simțul artistic și ei îi datorez poeziile mele care au fost încercările mele de înălțare din condiția mea de om, am simțit prin poezie că fac parte dintr-o anumită parte a lumii, una plină de sentimente și incertitudine.

Doamna Popa Gabriela, alături de domnul Traian Vasile, au fost niște persoane incredibile. Ambii lăsau un aer misterios, orele erau pline de magie, doamna Popa ne făcea să simțim că suntem în școlile antice, unde puteai parcă atinge personajele mitice. În ceea ce îl privește pe domnul Traian, nu am loc destul să vă spun câte am trăit la orele lui. Acel aer misterios în fiecare lecție, până și ce era ușor parcă stăteai să te gândești că e prea ușor și sigur există alt înțeles.

Doamna Irina-Roxana Bulai a fost o profesoară de suflet, cu toate acele teme și discuții despre artă, care mereu m-a încurajat să îmi urmez visul și pentru aceasta îi mulțumesc.

Mai am atâția de care să vă povestesc... Doamna Hurmuz, doamna Dumitrache, domnul Curecheriu, domnul Ciobanu, doamna Comaniciu, doamna Mateiaș, domnul director adjunct Lili Ciobanu și mulți alții care au ajutat la modelarea mea ca om.

Am întâmpinat greutăți pe parcursul înscrierii la facultate, căci era un mediu total nou cu persoane pentru care m-am pregătit doar la nivel teoretic. A fost ceva foarte ciudat pentru mine fiindcă îmi făceam fel și fel de probabile scenarii despre cum va fi la admitere, ce ar putea spune cei din comisie despre mine, cum vor fi ceilalți participanți la admitere și cum se vor comporta. După o noapte nedormită din cauza gândurilor de mai sus ce îmi treceau prin cap, am ajuns în sala unde trebuia să trec prin 5 probe ce însumau lucrurile de bază din karate. Acolo, stând în yoi dachi (poziție standard a unui budoka), când am observat ca îmi tremurau mâinile, am realizat că acela nu sunt eu, că am venit să fac ce iubesc și că, orice s-ar întâmpla, drumul meu nu se oprește aici. Nu o să vă plictisesc cu informații plictisitoare de pe parcursul testului, totul a fost bine, am intrat la facultate cu notă destul de mare la buget. Le mulțumesc părinților că m-au încurajat să fac ce îmi place și instructorului meu care a trăit, din cauza telefoanelor primite din partea mea, probabil aceleași lucruri ca și mine.

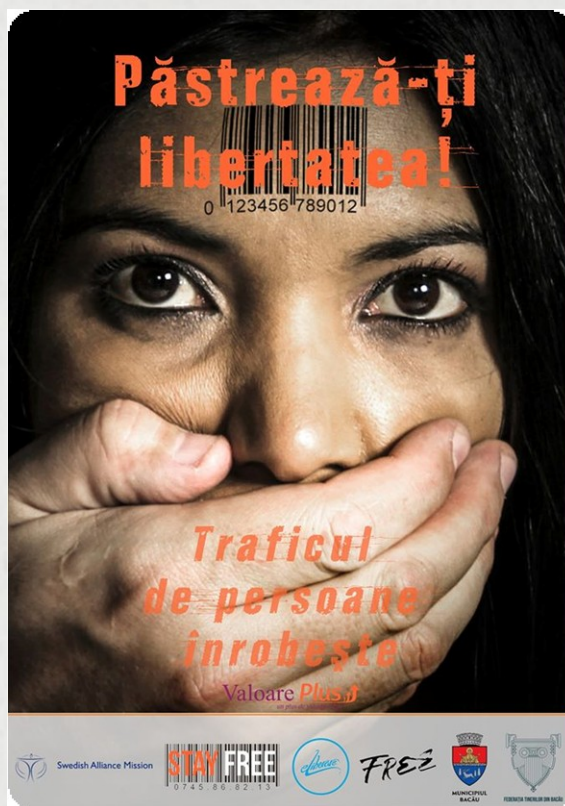
Traficul de ființe umane

Anisia Negru
Clasa a X-a E1

Traficul de ființe umane este o realitate a societății în care trăim, realitate despre care nu vrem să vorbim, de cele mai multe ori. Această problemă se manifestă în toate țările, în unele societăți cu mai multe cazuri, în altele cu mai puține. Ca elevi, primim informațiile necesare pentru a conștientiza cum să ne protejăm de persoanele și de contextele care ne fac vulnerabili. Informații mai putem găsi în ziare, online și în alte surse de informare.

Eu nu cunosc nicio persoană care să fi trecut printr-o experiență atât de dureroasă, însă, citind (cu ocazia informării pentru a scrie acest articol), am ajuns la concluzia că nicio ființă umană nu ar trebui să treacă prin așa ceva. Cel mai recomandat este să nu intrăm în anturaje care ar putea să ne aducă în postura de oameni vulnerabili. De obicei, din mediul online se recrutează majoritatea victimelor pentru exploatare sexuală. Oamenii care se ocupă cu această problemă, prezintă o poveste credibilă, un trai mai ușor sau chiar o cerere în căsătorie. Multe fete cred în povestea expusă, fiind îndrăgostite, tinere și mai ușor de manipulat. Li se promit locuri de muncă, case și foarte mulți bani care în final se dovedesc a fi doar minciuni, ele fiind puse să se prostitueze. Este foarte ușor să intri într-un circuit toxic de acest gen, dar este mult mai greu să ieși din el.

Un alt risc este munca forțată, care este „un serviciu dat unui individ sub amenințarea unei pedepse”. Oamenii supuși la aceste chinuri de obicei sunt îngropați în datorii, fiind constrânși să



plece din țară pentru a fi sclavii celorlalte națiuni. De multe ori, în situația în care devii un om exploatat, nu știi cum să reacționezi și crezi că așa va fi viața ta de acum, dar sunt foarte multe mijloace prin care poți fi salvat. Rețeaua de traficanți este foarte dezvoltată, iar de puține ori poți identifica toate persoanele care fac parte din aceasta. Foarte multe organizații și agenții care se ocupă cu găsirea și ajutorarea victimelor sunt situate în locurile care se dovedesc a fi

cele mai populate de oameni exploatați.

Traficul de persoane încalcă drepturile omului, iar în anumite cazuri, drepturile copilului. S-au înregistrat cazuri de copii care au fost adoptați doar ca să fie puși să facă video-chat sau să fie exploatați sexual de persoanele care ar trebui să le fie sprijin, adică părinții. De obicei, oamenii care recrutează copii, se dau drept persoane de vârsta victimelor, se împrietenesc, iar apoi își dau întâlniri de joacă în parcuri, pentru ca ulterior să îi răpească și să îi supună la chinuri inimaginabile.

Cu siguranță sunt multe forme pe care le poate lua „recrutare” și sunt mai puține cele care ne protejează însă acestea din urmă ar trebui să ne fie nouă farul luminos într-o perioadă de ceață. De aceea voi vedea acest far ca pe o construcție minunată menită să fie mereu prezentă în viața noastră. La temelie voi pune relația cu părinții, relație bazată pe încredere și comunicare sinceră astfel să le putem spune orice ne deranjează, orice lucru ce nu ni se pare firesc sau să le povestim despre orice persoană care încearcă să ne promită diferite lucruri. Apoi voi construi în sus un turn format din relațiile cu cei din jur: relația cu religia, relația cu școala, relația cu instituțiile statului, relația cu prietenii, relația cu colegii- la oricare dintre aceste relații putem apela pentru a găsi soluții potrivite pentru diferite situații cu care ne confruntăm. Toate aceste relații din care fiecare ia ceea ce consideră că i se potrivește, fiecare se dezvoltă și fiecare devine, treptat, mai matur și mai înțelept. În vârful farului voi pune o lumină puternică ce va fi alimentată de toate relațiile amintite. Ea va deveni cu atât mai mobilă și mai strălucitoare, cercetând mediul înconjurător, cu cât ne vom preocupa mai mult de dezvoltarea noastră, de a fi informați, de a citi, de a studia astfel încât să putem judeca corect și real ceea ce este în jurul nostru pentru a nu deveni victime de orice fel, inclusiv a traficului de ființe umane.

Atfel, fiecare avem o datorie față de noi, să ne construim cât mai trainic propriul far și să ne bucurăm de lumina lui, inclusiv în momentele pline de ceață din viața noastră.



„Toți pentru unul și unul pentru toți!”

Ana-Maria David
Clasa a XII-a E2

Sub aceasta deviză s-au desfășurat 2 săptămâni din vara anului 2019, pentru 83 de elevi din toată țara și 22 de studenți ai Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași. În perioada 17-30 iulie 2019, am participat la Școala de vară „Hai la facultate să descoperim împreună vara universitară la Cuza! Vino la UAIC!” Timp de două săptămâni, această mare familie a fost cazată la căminul C12 din Iași, am mers la cursuri, seminarii, workshopuri și traininguri susținute de către profesorii Facultății de Filosofie și Științe social-politice, cât și de cei ai Facultății de Psihologie.

Ca orice început, și al nostru a fost destul de greu. Acomodarea cu grupul, locul și programul super încărcat, nu a fost atât de ușoară, dar nici imposibilă. Am reușit să ne cunoaștem unii pe alții, datorită studenților care făceau cu noi diverse jocuri de cunoaștere și interrelaționare. Prima săptămână a fost una de foc pentru toți. Urarea unui student către noi la deschiderea Școlii de vară a fost să ne distrăm atât de tare, încât, atunci când vom fi nevoiți să plecăm, să începem să plângem. Tot acest mare grup a fost încă din prima zi împărțit în trei echipe de lucru, împărțirea făcându-se în ordine alfabetică. Fiecare echipă, avea zilnic cursurile sale. Ne întâlneam doar la mesele principale ale zilei și seara la cămin. Mare parte a timpului ne-o petreceam făcând diverse jocuri. O zi „extenuantă” din viața mea în Școala de vară a arătat în felul următor: trezirea la 6:30, micul dejun la ora 8:00, jocuri de cunoaștere în intervalul 9:00-10:00, curs/ seminar/ workshop/ training, 10:00-12:00, jocuri de cunoaștere, 12:00-13:00, masa de prânz la 13:00, curs/ seminar/ workshop/ training, 14:00-18:00, jocuri de cunoaștere, 18:00-19:00, cina la 19:00, diverse activități în incinta căminului, 20:00-23:00. Chiar dacă programul era unul încărcat, care nu îți lăsa timp nici cinci minute să te relaxezi, era frumos. Toată energia și bucuria din jurul meu m-au făcut să mă acomodez repede, iar la finalul acestei tabere, în ultimele 3 zile îmi dădeau lacrimile la gândul că în curând voi pleca din acel loc. Fiecare problemă era



transformată într-o glumă. Am avut ocazia să cunosc oameni frumoși atât în exterior, cât și în interior. Oameni talentați și oameni care și-au deschis sufletul și au plâns, spunându-și povestea în fața grupului, în fața acestei mari familii care s-a născut în cele două săptămâni universitare. Chiar dacă aveam momente când îmi era dor de familie, mi-aș fi dorit ca această experiență, să nu se fi terminat atât de repede.

Aceste două săptămâni au trecut parcă la o bătaie din palme, iar asta se datorează activităților interesante și a grupului frumos de oameni pe care l-am cunoscut. Singurul lucru pe care îl regret este că nu am aflat de această experiență încă de la prima ediție. Celor care mai au ocazia, le recomand din toată inima să aplice la acest proiect, iar cei care au ratat ocazia de a participa, poate peste doi sau trei ani, vor fi organizatori, așa cum îmi doresc și eu să fiu. Rămân în suflet și în minte cu o amintire plăcută, cu oameni minunați și cu povești de spus mult timp de acum înainte.

Vara mea universitară a fost perfectă și nu aș schimba această experiență cu nimic în lume.

Colectivul de redacție:

Lavinia Asăvoaie, clasa a X-a D

Cosmin Bălan, clasa a XII-a D

Adnana Calmoschi, clasa a XII-a F

Alexandra David, clasa a X-a C

Ana-Maria David, clasa a XII-a E2

Andreea Doroftei, clasa a XII-a A

Diana Dumitrescu, clasa a XII-a A

Adelina-Elena Iuganu, clasa a XII-a D

Iuliana Moraru, clasa a XI-a D1

Iustin Olariu, clasa a XII-a F

Alexandru-Radu Pamfil, clasa a XII-a E2

Prof. Paula-Livia Vorniceanu


Prof. Marcel Irașoc

Prof. Adina-Elena Sîncu

Prof. Larisa Fodor

Coordonator: prof. dr. Sergiu-Constantin Enea





Liceul Teoretic „Ion Neculce” Târgu Frumos
Str. Cuza Vodă, nr. 65, Târgu Frumos, județul Iași, România, 705300
Telefon/Fax: 0332905922
E-mail: proiecteneculce@gmail.com
<http://liceulionneculce.ro>



**„Deci, fraților cititorilor,
cu cât vă veți îndemna a citi mai mult,
cu atâta veți știa a vă feri de primejdii și
veți fi mai învățați a da răspunsuri la sfaturi
ori de taină, ori de oștire, ori de voroave,
la domni și noroadă de cinste!”**

(Ion Neculce)

ISSN 2602 – 1730
ISSN – L 2602 - 1730